

Szerkesztői iroda
és
kiadóhivatal:
Megye-ház.
Ide intézendő minden a lap
szellemi részét illető köz-
lemény, valamint az előf-
zetési és hirdetési díjak is.
A lap megjelen:
minden vasarnap.

EPERJESI LAPOK

Sárosmege s városainak társadalmi és gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör”, a „Bártfai közművelődési egyesület” és a „Sárosmegyei gazd. egyesület” közlönye.

Előfizetési ár:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 kr.
Negyedévre 1 „ 25 kr.
Hirdetési díj:
Háromhasábos petitsor egy-
szeri hirdetése 5 kr., töb-
bszörös hirdetés jutányosabb
Bélyegdíj: minden hirdete-
sért külön 30 kr.
Nyilt-tér minden sor 10 kr.

Városi rendőrségünk.

Rendőrségünk reorganizálásának további halogatása a városi képviselőtestület részéről többé már nemcsak káros indolencia, hanem vétkes könnyelműség!

Csordultig telt a pohár a rendtelenségekkel, melyek városunkban minden nappal szaporábban jelentkeznek; idestova oda jutunk, hogy Eperjes még a kalendáriumokban is nem „rendezett,” hanem „rendetlen tanácsu” városnak lesz jelezve, — és mi még sem ébredünk, még sem szervezzük újra rendőrségünket, hanem szent megadással türjük a szégyent s gyalázatot; önmagunk állítjuk ki magunkról a „homo durae capacitatis” bizonyítványt akkor, midőn a 30 év előtt talán elégséges 14 szál esendlegényt — határtalan közönyünk nyilvánítása mellett — még ma is elégségesnek tartjuk.

Tulzás nélkül mondva, őszintén bevalljuk, hogy mi már magunk is resteljük, hogy rendőrségünk tehetetlensége s baklövéséről lapunk minden egyes számában példákat kell felhoznunk s ugyszólván külön rovatot állandósítanunk, hogy a szebbnél-szebb dolgokat ad majorem Eperjesini gloriam regisztrálhassuk!

Falra hányt borsó volt minden — jó akarat sugallta szavunk; az illetékes hatóság, az illetékes körök konokul dugva tartották fülüket, — következetesen nem akartak hallani s látni semmit!

Szomorú, hogy ez így van, — s még szomorubb, hogy ez való!

Bármerre tekintünk széjjel városunkban az oly dolgokat illetőleg, melyek a rendőség keretébe tartoznak, sehol sem látjuk a mai kornak megfelelő rendet.

Igaz, hogy tökélyt emberi múnél, emberi intézménynél hiába keresünk, de annyit méltán követelhetünk meg, hogy rendőségünk minden egyes közege korunknak színvonalán álljon s szervezete, a mai előre haladott viszonyokhoz képest, ne mutassa a kezdetlegeség hibáit és hiányait; egy szóval legyen képes hivatásának, rendeltetésének megfelelni. Hogy a rendőséggel eredményt érjünk

el, arra első követelmény ugyan, hogy annak közegei józanéletűek s fedhetetlenek legyenek, de nem egyszermind az utolsó is; mert méltán megkövetelhetjük, hogy minden egyes rendőr eléggé értelmes s legalább annyira tanult legyen, miszerint hivatalának fontos voltát fölfogja, teendőit megértse s kötelemének teljesítésétől bármily körülmények között ostobasága s gyávasága szülte gyámoltalansággal vissza ne rettenjen.

Eperjes szab. kir. városának rendőségénél azonban sajnálattal kell tapasztalnunk, hogy nem áll feladatának magaslatán, de még azt meg sem is közelíti.

Számtalan tényre s a napnál világosabban tanuskodó adattal indokolhatnók ezen állításunkat, de fölösleges volna, mert minden polgár, maga szerezhetett ebben a tekintetben szomorú tapasztalatokat.

Vagy talán, ha valamire való rendőségünk volna, ellephetné-e egy Eperjes tágas utcáit a társadalom erkölestelen söpredéke, szeméjte, mint ellepi manapság, hogy a tisztességes ember világos nappal alig kerülheti ki, hogy minden utcaszögleten bele ne botolják holmi rimaféle személy, mely egész lényét kell hogy undorral töltse el? Naponként, de különösen a megszentelt hetedik napon, vasárnap, nem különben az ünnepnapokon, mikor a munka hasonlóan szünetel, a pálinka által eszméletétől megfosztott, részeg népség fertőzeleníti meg, a büntetéstől való minden félelem nélkül, goromba trágársággal a levegőt, mely a legvastagabb bőrű embernek is arzába kergeti a vért; s otrombaságai ellenében soha, senki sem érezheti magát eléggé biztonságban.

De ha a maga teljes és leplezetlen valóságában akarjuk megösmerni ezt a söpredéket, mely rendőségünk tehetetlenségének pajzsa alatt, olly szemérmetlenül üzi üzelmeit, mintha erre kiváltságos szabadalma lenne, akkor tekintsünk be az éj sötétjében városunk tivornya-csarnokaiba, melyek fojtott sűrű levegőjében megtalálják a meztelen ledérséget a maga ocsmány tökéletességében. A korezmák „szakácsnőit” és „vendégeit”

ott látjuk s láthatjuk meg egyedül fesztelesen élvezve arany szabadságuk nyújtotta örömeiket; ott gyűl össze a tolvajok s kártyások serege a lebujokban, ideitlen lármával s veszekedéssel zavarva az éjszaka esendjét s a polgárság nyugalmát.

Ezt a söpredéket nincs a ki ellenőrizze?

Tovább menve azonban, hogy történhetik meg egy rendezett tanácsu nagyobb városban az, hogy a legnépesebb utcán, egy ember elhal, a nélkül, hogy észrevennék, s végső perceiben minden segély nélkül marad? — Ugy történhetik meg, hogy a rendőségnek se hire, sem hamva a közelben; ugy történhetik meg, ha a rendőség, mindenütt, csak ott nem látható, a hol szükség lenne rá. Ily eset fordult elő csak nem régebben a vasut felé vezető sétányon, hol egy ember világos nappal az árokban adta ki a lelkét a nélkül, hogy valaki segítségére lett volna s meggyőzte volna arról, hogy az emberiségben még meg van az irgalom és könyörület, a legnyomorultabb, tegyük föl, hogy a legszánalomra méltóbb elaljasodott szerzet iránt is.

Ha mind ennek okát keressük, szomorú lélekkel kell a rendőségre utalnunk, annak hiányos szervezetére, mely lehetővé teszi, hogy vásárok alkalmával órákig megakad a közlekedés, hogy egy-egy sebesen vágató kocsijárókelőket gázol el. Személyekben nem keresünk bünbakot; a hibát a szervezetben találjuk. A fölsorolt tények nyilván arra vallanak, hogy rendőségünk nem áll feladatának színvonalán s a legjobb akarat mellett sem képes feladatának megfelelni.

Nem képes feladatának megfelelni, mert létszáma nagyon csekély s mert másrészt tanulatlan; föl nem bírja fogni eléggé rendeltetésének fontosságát; nincs annak tudatával, hogy ha törvényt ront, esendet zavar a legintelligensebb elem is, kénytelen rendreutásító fölhívásának eleget tenni, — kénytelen a saját föllebbvalója is.

Hogy miért ilyen a mi rendőségünk, miért oly csekély a személyzete, s miért oly

TÁRCZA.

Tölgy tövében.

Halma Ernő után.

Hús árnyékodban pihenek hát ismét
Vén tölgy! ne üzz el innen hidegen,
Borítsd reám koronád lombos leplét,
Hisz nem vagyok én hozzád idegen . . .

Fiatal álmin' itt szövéim alattad,
Míg betakartak hűvös lombjaid;
S most, a hogy zügsz, — hallom — így kérdez
gallyad:
„Beteljesültek, ifju, vágyaid?”

„Nézd én még mindig zöld lepelbe' járok,
S oly viruló vagyok, mint hajdanán, —
Te mért vagy olyan bús? Távol hazádtól
Sokat esalódtál, szenvedél talán? . . .”

„Koronámat a villám dülta, járta,
S törve hanyatlott annyi lombos ág,
Agg kerges törzsem ódon derekába
Roncsoló féreg furta bé magát.”

A fájdalmaknak fájdalmát éreztem,
De valamennyit büszkén türtem én.
Es lásd, begyógyult a sok seb testemben.
S ágamon újra zöldel a levél . . .

Igy szól a tölgy s hozzá vigan susognak
Zöld levelei, lombos ágai, —
Míg az én keblem úgy fáj! Ugy siratlak,
Ifju koromnak eltűnt álmai!

Összetévesztve.

— Armand Sylveszter beszélje. —

Három jó barát, Féréol, Jaques és Blanc-Minot, a boulognei erdőben sétáltak. Egyszerre szemközt jön velök egy ur, aki udvariasan köszönti őket. A három barát kalapot emel, amint ez jól nevelt férfiakhoz illik. Az ur tovább megy.

Féréol (Jaques-hez): Ki volt ez az ur?
Jaques: Azt hittem, hogy neked köszönt, Féréol?
Féréol: Nem ismerem. Talán Blanc-Minot ismerőse.
Blanc-Minot: Én soha sem láttam.
A három barát bámulva tekintett egymásra, végre abban állapodnak meg:

„Bizonyosan összetévesztett minket más valakivel. Nagyon kellemetlen, ha az embert valakivel összetévesztik.”

Blanc-Minot: Csakugyan nagyon kellemetlen! Ilyen módon a legfuresább helyzetbe juthat az ember, mint azt az én esetem is bizonyítja. Elmondjam?

Jaques: Halljuk!
Blanc-Minot: Egyszer egy omnibuszon kocsikáztam. Kévéssel rá egy öreg, rövidlátó hölgy száll be, aki velem szemközt foglal helyet. Néhány pillanat múlva az öreg hölgy, aki bizonyára egyik ismerősével tévesztett össze, kezét nyújtja felém és szívélyesen üdvözl. Szórakozottságomban elfogadtam a felém nyújtott kezét s könnyedén meghajtottam magamat. Az öreg nyomban egész rakás kérdéssel esett nekem, még

pedig olyan személyeket illetőleg, a kiket névleg sem ismertem. „S Pératon ur? S La Fenêtre asszony? Hát Van der Baeden kisasszony? S Cabassol abbé? A grófnő? a vicomte ur?”

Mivel a rövidlátó asszonyságot nem akartam a többi utazó előtt tévedésről fölvilágosítani, nem maradt egyéb hátra, minthogy kérdéseire kézmozdulatokkal s könnyed Ah! vagy Oh!-val feleljek. De ő nem elégedett meg ezzel, hanem az aggkor makacs-ságával bővebb részleteket akart tőlem kicsikarni. Így aztán abba a kellemetlen helyzetbe jutottam, hogy vis-à-vis-mnak el kellett mondani, mennyire jól eselkednék Pératon ur, ha jobban vigyáznék egészségére; La Fenêtre asszony bölcsen tenné, ha jobban ügyelne gyermekei nevelésére; Van der Baeden kisasszonynak igaza van, hogy óvatos leendő férje megválasztásában; Cabassol abbé igen derék ember, de prédikációi kissé unalmasak; a grófnő nagyon is sokat tart öseire, de a vicomte ur se banná, ha mint herezeg jött volna a világra. Mindezen találomra adott felelet helyesnek bizonyult, mert az öreg asszonyság meg volt velök elégedve; ami újra bizonyítja, mennyire banálisak a társaság mindennapi beszélgetései. Bárki részt vehet bennök anélkül, hogy ismerné a helyzetet, vagy a személyeket.

Magától értetődik, hogy az öreg asszonyság felesége és kíváncsisága nem sokára terhemre volt s elhatároztam a dolognak mielőbb véget vetni.

— Rég nem látta már — tuvolázott kiállhatatlan hangjával a vén asszonyság — a jeles Barbouillet urat?

— Oh istenem! — kiáltottam fájdalmas arczkifejezéssel — hiszen a szegény meghalt!

— Meghalt?! Szent Isten! de hiszen ez irtóza-
tos! Csak tegnap reggel láttam!

k oldal.
masiuma
khoz,
ügyi minisz.
csalatosan egy
Nr. 4.
több éven
jargányos
ép
er noster)
zsef
több árú.
iszolgálat.
számítottak)
árak mellett.
Csomagolás
la minden.
Kó. frt 2.60
nge „ 4.20
ka „ 3.30
ka „ 4.20
s „ 4.00
ban 4 1/2 kilo
tartalommal.
ülön frt 1.40
kilo „ 2.25
rt. „ 2.05
„ 4.05
elismérésekért

tanulatlan, ennél fogva azt fürkészni nem feladatunk.

Hanem az előbbiekből következtetnünk s konstantánunk kell azon tényt, hogy rendőri ügyeink jelenlegi állapota tarthatatlan, ennél fogva reformot kérünk, gyökeres reformot; kérjük a rendőrség szaporítását, de kiváltképen kívánjuk, hogy a rendőri alantas közegek be legyenek tanítva hivataluk teljesítésére, hogy kötelességeiket könnyen felismerjék.

Ezt követeli Eperjes polgárságának vagyion- és személybiztonsága!

Csevegjünk.

Eladtam a rozsmát 3 frt 70 krért métermázsánként. Na persze nem Budapesten, hanem Sáros vármegyében, természetesen a házi zsidónál. Ez előtt én kétszer annyit adtam el. Egy harmad rész terméssel kevesebb volt, negyed rész összeggel mégis többet kaptam érte. Ennyi hasznát vettem az idejő termésemnek. Pedig semmi panaszom a kereskedőre. Az még maga is biztatott, hogy ne adjam olyan olcsón. Tartsam meg a tavaszig. És annyira elérékenyített ezzel a jó tanáccsal, hogy őt krt még engedtem az összegből. Attól féltem, hogy elszalad és jön egy másik, aki már 10 krajczárral ígér kevesebbet és megkívánja, hogy még egyszer megrostáltassam, vagy szemem szedessem. S mire készen leszek vele, lemehet az ára még husz krajczárral és akkor megrostáltatja még egyszer. Az lévén a dolog nyitja, hogy ahányszor áresés van, a kereskedő minyelyen szólva, ugyanannyiszor csinál „Austand“-ot, ami annyit jelent: hogy a gabona gazos vagy konkolyos, vagy más valami lelte. Engedjek az árából vagy rostáltassam meg újra. És ha áresés van, újra és újra. . . Ilyen újrázó tánczkövedet nem lehet tapasztalni semmiféle beugrott fiataliságnál. Még úgy nem rugta ki a ház oldalát senki, mint ahogy azt egy „áresés“ által neki bősziatit kereskedő meg tudja tenni. Akkor legyen tekintély előtte valaki. . .

A genty, akinek senki sem parancsol, aki lenézi Tisza Kátmánt és inkább magának szerzi meg a titlust, mintsem hogy másnak adja, az idén megtanul glédába állni a kereskedő előtt. Ha választások előtt állnánk, ahány terménykereskedő van, mind megválasztathatná magát követnek, mert ez most a hatalom. Mégis panaszokodnak. Azt mondja, hogy ő nem kényességéből büszke, hanem szorultságból. Attól fél, hogy akinek köszön, vagy akire rámosolyog, az mindjárt „buza mustrával“ áll elő és addig enged az árából, amíg meg nem veszi tőle. Hát inkább úgy tesz, mintha nem ismerné a nagyságos urat. Pláne tekintetes urnak szültja, hogy majd csak megharagszik és viszi a „mustrát.“ — Dehogyan viszi. Ő nagyságolja meg a kereskedőt, ami borzasztó valami. Felfordult világ! A kereskedőnek jól esik ez az alázatosság a haszonért, nem esik jól a dolyfősség a kárért. Inkább meg-kegyelmes-uraz egy tiszteltbeli teinsurat, ha a tőle megvett buzának holnap és holnapután, meg azután, de folyton szokik az ára fölfelé, mint egykoron és fájdalommal von le a ezimből, ha ez a levonás együtt jár az áreséssel.

Esik, esik minden, csak az eső nem! Épen most jövök a krumpli földről. Minden nap megszoktam nézni, szeretem hallani a növést és látni, amint gyarapszik. Egy-egy jó éjszaka után olyat fejlik, hogy majd nevetek az örömtől, de nem az idén. Amint látom, ez a nevetés is ki fog menni a divatból. Egyenként kell lemondanunk mindenről, ami jól esik. Ugyan van-e még örömköny a világon? En még ilyen siró kedvet ritkán éreztem magamban, mint a

— Tegnap délután, pont három óraker összerokadt egy hirdetés oszlop előtt. A guta ütötte meg.

— Az öreg hölgy arca hamuszínű lett, jelt ad a kocisnak, hogy állítsa meg járművét.

— Kedves barátom — hebegett izgatottan — kérem kísérjen el! Az ijedség megfosztott minden erőmtől! Nem vagyok képes egyedül kiszállni!

Kiszálltam s karomat nyújtottam az öreg delnőnek.

— Gyorsan, siessünk özvegyéhez, s vigasztaljuk meg a szegényt! — nyögött kísérőm.

— Asszonyom! — válaszoltam komoly arczkifejezéssel — épen most jut eszembe . . . tévedtem; nem Barbouillet urat ütötte meg a guta. . . Más valaki volt az!

Ah! ez már sok! — kiáltott méltatlankodva a vén asszonyság — hogyan lehet valaki annyira szórakozott, hogy az embereket ilyen ostoba módon tévesztse össze?

A legnagyobb megvetéssel fordított nekem hátat, mire én gyorsan egy mellékutczába tértem.

— A mi velem történt, az még furesább! — mondá Jaques. Meglehető régen történt. Egy hölgyet imádtam, s mivel észrevettem, hogy szívesen hallgatja kellemes csevegésemet, egyéb alkalom hiányában, egy híres fogorvos várótermében adtuk egymásnak légyottot. Kissé furesán hangzik ugyan, de biztosítalak benneteket, hogy nincs kellemesebb hely légyottra szerelmeseknek, mint egy sok klienssel bíró fogorvos váróterme. Kellemesen lehet ott elevegni szerelemről és avaszról, napsugárról és májusi illatról, mialatt a mel-

lyent ez a krumpli látás csinál bennem. Mind megannyi aszkóros beteg, olyan soványan, lézengve és sárgán áll előttem minden szál. En várnék tőlük és ők néznek rám könyörögve, ahányszor közéjük megyek. Mint az orvos az aszkóros betegek közé, kiken nem tud segíteni. Akik fizetnének szívesen, ha adhatnék nekik egy kis esőt. De ahányszor látnak, mindig szemrehányóbban néznek rám, hogy hát elhagyom őket veszni? Amint hallottam máskor a növést, hogy hallom most az apadásukat. 3 frt és 70 krajczáros rosz után a pótménység apadását! Megsemmisülését még a tartalék reménynek is. . . . Egy diadalokkal biztató hadsereg tönkremenését! Varrus — vagy minek hívnak — add vissza a krumplimat!

Ilyen a gazda ember háboruja! Pedig még az, adómat se fizetem ki! De hát mit is fizetem csak ki? Jobb arra nem gondolni! Inkább írjunk Coburg-ról, aki vagy megy, vagy nem megy Bulgáriába! „Idis redibis, non morieris in bello! Magam is szeretnék ily talányokban beszélni azokkal, kik várnak tőlem.

Eddig a cikkirő. Mint látni, gazdáink még most is csak úgy járnak el majdnem kivétel nélkül terményeik eladásánál, mint ezelőtt egy századdal. Ugyanis, ha a gazdának, vagy földbirtokosnak pénzre van szüksége, előhivatja, vagy felkeresi „házi zsidóját.“ (ez elnevezés annyit jelent, hogy a „házi zsidó“ pénztárosa a földes urnak) s vagy kölcsön vesz tőle a függő termésre, vagy pedig a raktárban levőt adja el neki.

Epen úgy megy tehát még mindég a dolog, mintha a világot átalakító vasutakat, táviridákat még mindég nem találták volna fel a 19. században. Természetesen, hallatszik aztán országszerte az általános panasz, hogy a gazdáknak hogyan lehessen boldogulni, mikor az a buza, mely a pesti tőzsdén 7 frt 50 krral jegyeztek s adatik el s mely Bécsben 7 frt 80 krjával kel, nálunk 5 frt 40 krjával adható el.

Ily óriási árkülönbsözetnek okául természetesen a sok közvetítő kereskedést tekintik nálunk, holott könnyen belátható, hogy ha e bajon segíteni akarunk azon nem a lamentációval, hanem csak a megfelelő intézkedéssel segíthetünk.

S ez nem egyéb, mint a 19-ik század modern eszméjének, s szövetezetnek megvalósítása.

Alakítson vagy 5—6 földbirtokos eladási szövetezetet.

Aljanak csak össze egy vidékbeli gazdák s ajánljanak fel egy-egy nagyobb budapesti cég számára 100—400 métermázsá helyett egyszerre 10—20 ezer mm. terményt megvétel végett. Biztosíthatjuk, hogy ha e nagyobb mennyiség nem épen a major magtárában van is elhelyezve mind, hanem a közeli környéken több helyen: a legelsőbbrendű s legszolidab budapesti czég is érdekesnek tartja közvetlen ériutkezésbe lépni a termelőkkel ily mennyiségért.

Ugyanez áll természetesen az állat, sőt a gyümölcs eladásokra nézve is. Sokan tudakolják, hogy Budapesten hol és kinek lehetne eladni ezen, vagy ama terményeket: vaját, tojást, gyümölcsöt vagy apró marhát s ha az illetők meg tudják a vállalkozók nevét s hozzájuk fordulnak, mily áron vennének ennyi meg ennyi tojást, vaját stb., a budapestiek szinte megap-rehédálnak érte, hogy oly esekély mennyiségért, mint tudtak hozzájuk fordulni. Még egy kétkrajczáros levelező lapon történendő választ sem érdemel ily esekélység.

Ime ez az eredménye annak az apróskodó szatócsos (greisleres) feltegnak, mely a mi gazdaközönségünk körében még a mai üzletvilágról uralkodik.

Ma csak egy vasuti vonat szállít annyi árut, a mennyit egy felvidéki vármegye összes furmányosa

lékszobában a fogfájósok ordítanak. Valóságos idyll!

Mivel nagyon gyakran látogattuk meg különféle ürügy alatt a fogorvos salonját, utóvégre házasságnak tartott minket s többnyire együtt bocsátott be rídeg műtermébe. Egy napon, mikor épen kedvesem csinos fogait vizsgálta, a cseléd magánkivül a szobába rohant s tudtára adta az orvosnak, hogy legfiatalabb gyermeke fejfel előre bukkott egy esőbőr forró vizbe.

— Engedelmet kérek nehány pillanatra! — kiáltott megrémülve az orvos s elietett.

Imádtam és én épen szerelmünkről akartunk beszélni, mikor a váróterem ajtaja hirtelen kitarult s egy férfi jelent meg a ki zsebkendő szorított dagadt arczához.

— Az ég szerelmére! . . . férjem! — mondá halkan imádtottam.

Mielőtt még magamhoz térhettem volna, a dagadt arczu jövevény hozzám fordult:

— Bocsásson meg, orvos ur, hogy bejelentés nélkül rohantam be; de tudtam, hogy nőm önnél van s ez az átkozott fog sem engedett időt az udvarias formák megtartására. Gyorsan, kedves orvos ur . . . ránts ki . . . itt a baloldalon . . . különben még megbolondulok!

Ez az ur fogorvosnak tartott.

Kinek is tartotta volna azt, a kit tete-à-tete-ben talált nejevel? Ez eső tekintetet vetett rám. Nem volt vesztegetni való idő. A boldogtalan maga mutatta meg az utat a mi megmentésünkre.

— Nagyon jól van uram! — szólottam gyors elhatározással; — tessék helyet foglalni.

Leült a karosszékre. Ódáltam a háta mögé, megfogtam a legelső harapófogót, melyet az asztalon találtam s alig másfél perc múlva . . . egy egészséges

egy hónap alatt se szállít fel Bécsbe, — gondolhatn tehát, hogy a valódi kereskedelmi üzletnek is ez új viszonyokhoz kellén alkalmazkodni, ma nem fizeti ki magát az apró, egy-két métermázsányi áruk összevásárlásával való foglalkozás.

Ma a tömeg uralkodik mindenütt; a politikában s a közgazdaságban egyaránt a massa nyom s a szellem ezalatt eltörpül; miért nem állnak össze tehát gazdáink, hogy ők is mennél inkább érvényesíthessék saját hasznukra ezen elvet?

Gondolatok.

Egyre jobban szokássá válik, hogy csillogó fény takarja el a belső érzelmét s minél ritkább, hogy szeretetet és egyértés a mennyet a földre varázsolják.

Mennyi elégtelenség, kellemetlenség lakik gyakorta ifjú házaselek pompás lakosztályaiban és pedig nem egyéb okból: mert az urnó semmi egyebet nem tud és nem akar, mint élvosvár salohnőgy lenni.

Csak maguk azon személyek, kik házasodni akarnak, itélhetik meg, ha vajjon egymáshoz illenek-e?

Ha nem a szerelem erősebb, akkor már a természet választott. Ez a természet szent törvénye, melyet büntetlenül alig lehet áthágni és a melyet semmi rang vagy állásra való tekintet el nem mellőzhet, a nélkül, hogy bűn és boldogtalanság ne legyen következtése.

A szülők higgadt ítélte, érett tapasztalása mindenesetre meghallgatandó az élet eme legfontosabb lépésénél, melyet gyöngesség és szenvedély oly gyakran félrevezetnek; de nem szabad nekik oly ügyben határozni, a mi csupán a szív ítélőszéke elé tartozik; s nem szabad merő számításnak tekinteni azt, a mi a legbensőbb életbe mélyen bevág és a leggyöngédebb szálakat kettémetszheti.

Szabad, sőt kötelességük a szülőknek meggátolni oly összekeléseket, melyből csak nyomor látszik ki előre, a mit a forró érzelmétől vakított ifjuság épen nem akar meglátni. De mi joguk volna oly összeköttetéseket gátolni, melyek csak szeszélyek, öntefjes hajlamaik, pénzkapzsizáguk, vagy oktalan bogaraikkal ellenkeznek? mi ad jogot nekik, hogy gyermekeik kezét s szívét elárulják s rabszolgául eladják, a mihez képest a gályarabság még szabadságnak nevezhető? férjeket tolni leányaikra, kiket azok nem szenvedhetnek, kiket ők, mint inségük okozói, örökké csak utálni tudnak; kik galádságaikkal halálra gyötrik, s kik büneikkel csak jó nők szívét mérgezik meg? a szenvedély már sok szerencsétlenséget okozott, de sem annyit, sem oly nagyot, mint a szülők kényszerítése.

Bizonytal hallátok, ti értelmetlen szülők, a néma sohajoktól s hangos átkozódásokról, a határtalan nyomorról, szivszakgató jelenetekről s az erkölcsi romlottságról, melyet mind a szülők elfogultsága, vétkes makacssága idéze elő.

Es mégis képesek valátok érzéketlen kebellet új áldozatokat huzcolni hiúságtok bálványának oltárára, hogy gyermekeitek szívverével öntözétek azt? kétségkívül jobban cselekeszenek azok, kik inkább ölykre hajlandók nőtlenek maradni, mintsem érenyeiket boldogságukkal egyetemben mézszárszékre vinni engedjék.

fogát rántottam ki, azonfelül még álkapását is megsértettem. Azt az ordítást, mely operációmát követte, soha sem fogom ellejeletni. Imádtottam férje „gyilkost, tüzet“ kiáltva rohant ki a szobából.

Mint később értesültem, pert indított a fogorvos ellen, idegen tulajdon megrongálása miatt. A fogorvos nagy öszszegben marasztaltatott el, elvesztette valamennyi kliensét s meghalt bánatában. Jelen voltam temetésén. Nagyon sajnáltam a boldogtalan, mert az igazat megvallva, a mai napig sem találtam olyan kellemes várótermet, mint az övé volt.

— S Te Féreol? Nem tévesztettek soha más valakivel össze? — kérdezte Blanc-Minot hallgatag barátját.

— Sőt nagyon is gyakran! Egyszer Sardounak tartanak, máskor meg Zola Emile-nek. . . De én nem vagyok büszke s nem tiltakozom a föltevés ellen. Apám is gyakran öszszetévészették másokkal. Hosszu ideig Napoleonnak tartották őt, engem pedig fiának, a római királynak. Rendesen csak lélekjelenlétemnek köszönhetem, hogy az öszszetévésztsénekn nincs kellemetlen következtésem.

— Lélekjelenléte? Már hogy is ne! — kiáltott a két barát, akik ugy látszik, nem nagyon biztak Féreol lélekjelenléteben.

— Igenis, lélekjelenléte! Igy például néhány nap előtt egy ostoba megállított az utczán — „Bocsánat uram! — mondá habozva . . . „nem hívják önt véletlenül Casemille-nak?“ — „Nem, uram — válaszoltam — „én nem vagyok Casemille. De ha az volnék is, akkor sem volnék véletlenül. Mert az én anyám tisztességes nő volt, maga tökfílkó.“

S fölpofoztam a szemtelent!

A rozabbak, kiknek engedelmségét annyira diéséritek, egészen más dolgokra gondolnak, midőn szavokat fogadják, s egész emberi értékük árán veszik meg azon nyomorú élvezet, melyekkel átkos életüket elviselhetővé tenni akarják.

Hogy a szülők biztosítva látni óhajtják leányukat a házasságban, azt csak helyeselni lehet; de hogy ők leányaikat azok gondolkodására és érzésére való minden tekintet nélkül élethossziglan tartó viszonyban erőltetik, mivel aztán az ő pénz- és becsütségüknek hizeleg, ez már oly szörnyűség, a mire a valódi és gyöngéd szülői érzést képtelennek bízhatók.

Hogy okos szülők jóakarattal figyelmeztetésekbe bocsájtóznak, ha valami czélszerű házasság mutatkozik, mely talán csak egyenlő mellékes ok miatt nem tetszik a leányoknak, s hogy őket emlékeztetik, miszerint szülők halála után védelem és segítség nélkül maradnak a világban; mind ezt nem lehet tőlük rosz néven venni. De mind ennek annyi szeretettel s kedvességgel kell történni, hogy a leánykák ne legyenek az által elrettentve „nem”-et mondani, ha netalán szívük és hajlamaik a szülői kívánalmakkal nem egyeznének meg.

Emberek, óvakodjatok árúvá tenni azt, a miből a természet valami jobbat is alkothatna!
„Boszorkandom a szülőkre — mondja Jean Paul — kik lelkeket árulnak, s számon a leányokat, a kik néger rabszolgákká válnak; de ah! esoda-e, ha a nyugatindiai vásáron tánczoló, nevetgélő, éneklő leányok épen oly szolgáló bánásmódban részesülnek, mint a mily szolgáló módon eladtak és megvásároltak?”

Szegény báránnyák!
A legszegényebb leánynak is legyen annyi büszkesége és önállósága, hogy ne adja kezét oly férfinak, ki őt nem boldogíthatja és kit ő nem boldogíthat. Mert inkább irigyelhetitek a rabszolgát vasrácsa mögött, a madarat kalitkájában, a halat hálójában, mint oly nőt, ki férjét nem szeretheti, sőt még nem is félhet.

Hányszor lobog fel a gyászünnepély fátyla csupán azért, hogy megújítsa a máglyát, mely egy életet fog megemészteni.

Különlélek.

— A király születés napja. Ő Felsőge a magyar király születésnapját ünneppel ülte meg augusztus 18-án Eperjes közönsége is. Az intelligencia színe-java, az egyes hivatalok képviselői s a több városi és megyei hivatalnokok — utóbbiak disznagyarban — jelentek meg a főtemplomban tartott misén, melyet Kassai István lelkész tanár fényes segédlettel szolgáltatott. Ez alkalommal dr. Vályi János eperjesi egyházmegyei püspöknel pompás díszében volt — melynél nem hiányzott az ékes pohárköszöntők hosszú sorozata sem.

A Czeméthei fürdővendégek 1887-ki augusztus 1-től 14-ig. Gornay Louisa Almás, Hont-megye. Bein Teréz Eperjes. Wandrachek Karolina Kassa. Meliesko Frigyes ál. főmérnök Kolosvár. Kovalszki Agoston tanár Eperjes. Kovalszki Agostné Malvine Eperjes. Szücs János k. p. ügyi tiszt Debreczen. Szücs Jánosné Nagy Irma Debreczen. Dessewffy Árpád hivatalnok Eperjes. Elischer Gyula orvostudor Budapest. Tóth Gábor Ilona Soóvár. Fuhrmann Irén Eperjes. Fuhrmann Imre Eperjes. Fuhrmann Andor Eperjes. Saárossy Kapeller Ferenc Budapest. Saárossy Kapeller Hermine Budapest. Blau Gyula építész Miskolcz. Blau Gyuláné Camilla Miskolcz. Raneo Adolf bányatanács Besztercebánya. Schlott Gyuláné Eperjes. Oberländer Gyula Göllniz. Tordássy András Kassa. Tordássy Zlinszki Agnes Kassa. Dessewffy Ferenc Eperjes. Dessewffy Ferencné Eperjes. Karezaghi Vilmos író Debreczen. Özv. Magas Eudréné Kassa. Özv. Thrór Lajosné Eperjes. Allandó vendégek 54, ideiglenes vendégek 130. És így mai napig allandó vendégek összesen 198. Ideiglenes vendégek összesen 300. A czeméthei fürdő felügyelősége.

Az eperjesi kir. kath. főgymnasium r. k. vallású szegény növendékeit segélyező egyesület 1887. évi augusztus hó 27-én (szombaton) délután 3 órakor a megyeház kis termében tartja rendes évi közgyűlést, melyre az összes alapító s rendes tagokat tisztelettel meghívja az egyesület elnöksége.

Hímen. Dr. Sztelho János eperjesi ügyvéd jegyet váltott Iglón Benigny Zelma kisasszonnyal, Benigny Ervin földbirtokos kedves leányával.

Az 1887/88. tanév megnyitása az eperjesi kir. kath. főgymnasiumban. A f. é. május 6-iki tűzvész által szenvedett főgymnasiumi épület az 1887/88. iskolai év elején teljesen helyreállítva és rendbehozva bocsáttatik a gymnasiumi nevelésoktatás rendelkezésére. A f. é. aug. 13-án k. 31.931. sz. k. ministeri rendelettel nyert engedély alapján az eperjesi kir. kath. főgymnasiumban a tanulóknak az 1887/88. iskolai évre való felvétele és bejegyzése 1887. szeptember 5., 6., 7. és 8-án reggeli 8 órától 12-ig a főgymnasium épületében eszközöltetik. E napok délutánjain tartanak a felvételi vizsgálatok. Szeptember 10-én lesz az ünnepélyes „Veni Sancte.” A rendes tanítás kezdetét, a tankönyveket s egyebet illetőleg a tanulmányi részletes utasítását nyer a bejegyzés alkalmával. A tanulók valamennyien ki-

vétel nélkül a felvételnél a mult évi iskolai bizonyítványával s azon felül keresztlevéllel, illetőleg hiteles születési bizonyítványával jelenjenek meg. Eperjesen, 1887. augusztus 18. A kir. kath. főgymnasium igazgatósága.

Nagymérvű mozgalom indult meg a helybeli kereskedő ifjak körében egy egylet megalakítását illetőleg; s örömmel konstataljuk, hogy a mozgalom lapunk egyik cikkétől veszi eredetét. Egy közzétett böcsötött ki az alakuló ideigl. bizottság a kereskedő főnökökhöz: valjon óhajtják-e egy „kereskedelmi ifjúsági egylet” megalakulását. Már városunk legtekintélyesebb intelligens kereskedői aláírták Minden esetre a legszebb reményekre jogosítottak a kezdeményezők, kik, különösen Szapary ur — lángbuzgalommal igyekeznek az egylet megalakítani; melyhez mi szellemi támogatásunkkal örömmel hozzájárulunk.

Tűzvész. Nagy-Sároson f. hó 15-én délután 2-3 óra közt tűz ütött ki a templom közelében. Az eperjesi tűzoltók siettek a tűz színhelyére, azonban a nagy sietségben a feckendőjük egyik kereké eltört, minél fogva összesen két szál tűzoltó érkezett meg céljához. A tűz ezalatt gyorsan harapódzott el, erős éjszaki szélrel élesztve s átesapott az uteza másik oldalára is. Szerencsére a kath. templom, mely az út közepén csekély emelkedésen épült, ép maradt. Elhamvad 9 épület s ezenfelül egy kis gyermek halál-egési sebeket kapott, úgy hogy felgyógyulásához kevés a remény. Külön, hogy a n.-sárosi műalmi tűzoltóság csak a malmot őrizte, mely nem forgott komoly veszélyben s az még különösebb, hogy az eperjesi tűzoltóság oly nagyon kitett magáért (?)

Felakasztotta a feleségét. H. M. helybeli felkülvárosi asztalossegéd elhatározta magát a merész lépésre és — megnöcsült. Örül is ennek szerfölött, — pompásan élt az oldalbordájával, soha nem perlekdedek, nem ezivakodtak, hűtlen sem volt egyik a másikhoz, szóval szereték egymást, mint ez már megszokott dolog — a mézesetekben. De aztán, ah aztán az élet gondjai... a nézeteltérések... a szesz, a spiritusz... Végre már türelmetlenül vált ez az állapot s az asztalos elhatározta, hogy véget vett annak. Miután jól benézett a palack fenekére, el is szánta magát egy elhatározó lépésre. Vett egy csengő rézgarasért finom, első minőségű kötelet, f. hó 15-én délután, világos nappal és felment a padra, el nem feledeve alant a feleségét. Az asztalos czimborái, kik nem voltak külön állapotban mint jó maga, észrevették, hogy a nő hiányzik; mert midőn a padról a férj lekerült, a feleségét fent felejtette. A czimborák elindultak keresésére s meg is találták függve a finom kötelet — szerencsére, vagy szerencsétlenségére, még elég korán. A megérkező orvosnak a menyecske már maga jelentette, hogy semmi sem történt, bár gömbölyű nyakán meglátszott a finom kötelet nyoma, két vépiros gyűrű képében. Azok az asztalosok!

Ünnepféle a váróház tetején. Az épülő váróháza felső emeletének falait már kellő magásra húzták föl, mit a pallérok f. hó 13-án szokás szerint meg is ünnepeltek, még pedig cigányzene mellett. A pallér ünnepélyesen felköszöntötte a királyt, a polgármestert stb. — s minden felköszöntő után ledobta az alant állók közé a kiürített poharat. A váróház ez alkalommal czimerekkel s falombokkal föl volt díszítve; Farkas Lajos zenekara pedig alant több kellemes magyar dal között a császári királyi himnust, a „Gottterhaltet” is játszotta.

Betörés. F. hó 16-án Tahy Lászlónak fúteza lakásából éjjel ellopták ezüst- és aranyeműjét. Az elloptott tárgyak értékét és mennyiségét a tulajdonos maga sem tudja, mert neje furdóben van. A szobák az említett nap éjjelén be voltak zárva s valószínűleg jól tudták a betörők, hogy a háznak azon osztálya, melynek egyik termében az ezüstmű volt, lakatlan. Három szobán kellett keresztül hatolniuk. Az első öt álkulesal nyitották fel, a más kettőt pedig az ezüst és aranyeműket tartalmazó szekrény ajtajával együtt betörték. A vakmerő betörők még kézzel nem kerültek — de reméljük, hogy előbb-utóbb eléri őket is a büntetés, a törvény sújtó karja.

Kéjtudás Budapestről a Keleti-Kárpátok közé. Több oldali felhívásnak engedve, amagyar kir. államvasutak fővárosi menetjegy-irodájaimét kirándulást rendez, ezuttal a Keleti-Kárpátok közé. Hazánk e páratlan szépségű s érdekességű vidékének megtekintésére helyesen megválasztott program szerint, négy s fél nap van szánva, amely idő alatt az alább közölt árért az utasok, beleértve az utazási díjat s kocsibéreltet, teljes ellátásban és szállásolásban részesülnek. Budapestre augusztus 23-án különvonattal este elindulva, az első megállapodás: S.-a.-Ujhely. Kikocsizván Széphalomra Kazineczy mauzolonumához, azután Borsiba járunk a társaság II. Rakóczy Ferenc sirjához. Innen Munkácsra megy a kút, honnan a regényes Vicza-völgyön s a Beszkiden át Beszkid, Volócza és Szolyva-Hársfa fürdőhelyre. Augusztus 26-kára M.-Sziget. O-Szlatinán a sóbányák és a vilámlényvel megvilágított Kunigunda tárna megtekintése van szánva. 27-én Szatmár és Nagybánya városok látogattatnak meg. 28-án Debreczenen át este 7 órakor Budapestre érkeznek a kirándulók. A kirándulási menetérti-jegy-k arai, beleértve már a programszerű ellátást és elszállásolást: I. osztály 50 frt II. osztály 40 frt, III. 34 frt. Előjegyzések bezárológ augusztus 18-ig elfogadhatnak a városi menetjegyirodáknak, a hol részletes programok kaphatók. A vidéki résztvevők részére a külön vonathoz való csatlakozás végett a m. kir. államvasutak vonalain Budapestre s vissza 14 napig érvényes 50 százalékl-

kal mérsékelt személyvonatu menettérti-jegyek fog-nak kiadni. A magyar északkeleti vasut mentén lakó és a kirándulásban résztvevők részére szintén a városi menetjegy-iroda által adatnak ki kirándulási jegyek, melyek arai, beleértve már a programszerű ellátást és elszállásolást, a következők: I. osztályban 43 frt, II. osztályban 35 frt és a III. osztályban 30 frt. Ezen kirándulási jegyekre az előjegyzések f. évi augusztus 18-án a városi menetjegy-irodához intézendők. Azon résztvevők részére, kik a kéjvonathoz a szezonos bátyi vonalon csatlakozni kívannak, a csatlakozó állomásig, valamint a kirándulás befejezte után a visszautazásra is, a már előzetesen megváltott kirándulási jegy előmutatása mellett, 50 százalékkal mérsékelt menetdíj engedélyeztetik. A czim állomás-történet megérkezés után az 50 százalékkal mérsékelt jeggyel a kirándulási jegy is leadandó lesz. Budapest, 1887. augusztus 6.

Az állatkertből. A tűz- és árvizkárosultak javára Szent István napján Budapest-en rendezendő országos népnünnepély alkalmával az ünnepély területébe az állatkert is be lesz foglalva. Az igazgatóság minden intézkedést megtett, hogy a csak mostanában nagyobb számban beszerzett különböző ritkább fau értékes állatokon kívül egyéb meglepő látványossággal is emelve az állatkert iránti érdeklődést, és az által a népnünnepély érdekességét is. Többek közt sikerült megszerezni a fővárosi közönség által annyira kedvelt Merkel czirkust is, a mely a népnünnepély napján, tekintettel a vidéki közönségre, több fényes és érdekes előadást fog tartani az állatkertben.

Két körrendelet. A belügyminiszterium ké olyan betegség ügyében intézett körrendeletet a törvényhatóságokhoz, melyek legsűrűbben a nyári hónapokban szoktak előfordulni. Az egyik a víziszony, a másik az egyiptomi szembetegség. Az első illetőleg arra figyelmezteti a törvényhatóságokat, hogy a belügyminiszteriumnak nincs arra való alapja, hogy a vesztett marta embereket Párisba küldje Pasteurhoz. Minthogy azonban gyakran megtörténik, hogy vesztett eb által megmárt emberek abban a hiszemben, hogy a kormány Párisba fogja küldeni, Budapestre jönnek; a belügyminiszter utasítja a törvényhatóságokat, világosítanak fel a népet, hogy a belügyminiszter az ilyen kérést csak előzetes hatósági bejelentés és tárgyalás után szokta elintézni, a ki pedig közvetlen a miniszteriumhoz fordul, azt elutasítják. Az egyiptomi szembetegséget illetőleg a miniszter értesíti a törvényhatóságokat, hogy ha valamely csapat állomását változtatja, s a lakosságnál óhajt elszállásoltatni, az illető csapatparancsnokság, a hadügyminiszterrel történt megállapodás értelmében, köteles a legénység közt netán előforduló szembeteget az állomás polgári hatóságának bejelenteni, másrészt joga van felvilágosítást kérni a polgári hatóságtól, hogy a községben nincsenek-e szembajos emberek.

A margonyai regatta. Sárosmegye kultur-történetében epochát jelentő esemény adta magát elő. A Tapolynál eddig nem volt senki oly véleményben, hogy még valaha hajózhatóvá lesz: nem tengeri, nem dunai gőzös, még propeller sem járta azt eddig, de igenis megjárta azt f. hó 15-én először két nagyobb alkotású lélekvesztő (volapük nyelven: sandolin), megülve két vállalkozó szellemű jogász által, kik bátorságuknak nem csekély jelét adták, mikor beültek a nevezett két járműbe! hogy Margonyától Giráltig megjárják Sárosmegye Missisipijét. Az ut nem volt minden érdekesség nélkül. A kalandok közé a gyakori zátonyra jutásokat nem is soroljuk, hanem már azok közé kell számítanunk a középkori motívumokkal gazdag fölfordulásokat, melyeket persze ruhaszáro-gatások, csolnak öblítések s hasonlók fejezték be. Határozottan kalandnak kell deklarálnunk a találko-zást is egy óriási vad bölény-haddal (közlelebről nézve csak jámbor tehéncsorda volt), melyen áthatolni csak a nagyobb szabású vállalkozási szellem volt képes. Végre két órai fáradság után Girált számnélküli tornyai tündeztek elő. Közlelebről jöve a bátor vállalkozókat kellemes meglepetésben részesíté Girált nagyszámu intelligenciája, mely szünni nem akaró éljenekkel és élénk kerdőbogatásokkal fogadta őket. Girált szépeinek ez a kitüntető eljárása legméltóbb koronáját tette föl ez újabb vállalatnak, melynek föl-virágzását minden sárosmegyei szívtől kívánja. Hiszen lehet, hogy ha gyakrabban jelennek meg Tapolyunon az ily kisebb fajtájú hajók, a sok zátonyt majd elsimitják s utat csinálnak a Tapolynon a gőzöskönek.

(L. F.) Szép látványunk voltunk szemtanúi f. hó 13-án a főtéren szemben a főtemplommal. Szombatnap volt. Az építő mester, midőn a munkások fizetésére került a dolog, meg akart szólni. De a folyton éber cigány-népség észrevéven szándékát, dorongokkal, kövekkel utját állta s a védtelen építőmestert, miután fizetni az előbbi okból nem akart, — döngetni kezdtek. Az építőmester kinos helyzetében egy pipaszárt kapott kezébe, avval védekezve a munkásnép ellen, mely egyre vakmerőbb s követelőbb lett. Bevérven egynehányan fejt a pipaszárral, menekülni akart, de lehetetlen volt; mindenütt nyomába ment a cigány-népség, mely leszákítá a ruhát is; a mámoros építő-mesterről. Dulakodás fejlődött ki; egy tragikomikus látvány, melynek a nagykésőn érkezett rendőr vetett véget, ki a lynchelés alól kimentette a pallért s a munkás nép hangos átkozódásai közt kísérte be a váróházára. Az ügy további fejleményeit kíváncsian várjuk.

Az aggodó fia. Édes Apám! Holnap hétfőn beperelnék az ötven forint miatt, melylyel tartozom. kedden értesítlek erről és szerdán megkapod soraimat; ha csütörtökön nem küldesz pénzt, akkor pénteken semmim sem lesz, minnélfogva szombaton elzárnak és így vasárnap meglátogathatsz a börtönben, ha hol akkor leszek. Ezt megnyugtatósdra írja szerencsétlen fiad N. B., VIII. osztályu tanuló.

Az okosság jele. Házasodni akart a tanító, de sokáig nem tudta magát e fontos lépésre elhatározni. Sok töprekedés után előadja bajait kollegájának s kéri tanácsát. — De hát kicsoda az, hogy néz ki, a kit elakarsz venni? — Barátom, felelé a töprekedő, szép lány, gazdag is, amint mondják, különben is jó, csak azt nem tudom ostoba-e? — Kérd meg a kezét — vágott vissza a kérdező, s ha meglátod, hogy hozzád akar menni, akkor bizonyosan ostoba.

Ki az urát nem szereti. N. községben lakott két szomszédasszony, a kik dacára, hogy szomszédasszonyok voltak, nagyon jó barátságban állottak egymással. M. Rebeka annyira ment a jó barátsággal, hogy még az uránál is jobban szerette H. Veronát, a szomszédasszonyát. Rebeka asszony férjének sehogy sem volt inyere a barátság, mert a felesége mindig a szomszédban ült és sohse volt kéznél, mikor szükség lett volna rá. De a szép szó nem használta az asszonynak, úgy, hogy az ura mogoróval kezdte neki magyarázgatni a jó feleség kötelességeit. Rebeka asszony két foltokkal és nagy haraggal sietett tüstént a szomszédba Veronához tanácsot kérni, hogy mit csináljon kegyetlen férjével. Verona azt felelte, hogy majd ad ő neki olyan szert, a mitől minden férfinak elmegy a kedve a verekedéstől. Kiment a mezőre, szedett egy esomóval strigonya- és konkolicza-gyökeret s átadta Rebekának azzal, hogy főzze meg estére s adja be urának. M. be is vette az „orvosságot,” használt is neki olyannyira, hogy nem csak a verekedéstől, hanem majdnem az élettől is elment a kedve. Szerencsére a férj betegsége nem volt halálos, különben aligha nem keserültek meg nagyon, hogy annak a nőtának fogadták meg tanácsát, a melyik azt mondja: „Ki az urát nem szereti, kapotnyakot főzzen neki.”

Osztrák-magyar tisztek Párisban. A közös hadügyminiszter a katonai képzőintézetekben és kadét-iskolákban a francia nyelv tanítására alkalmazandó tiszteket, mint a korábbi esztendőben, úgy az idén is a francia nyelv alapos elsajátítása végett Párisba fogja küldeni. A kiküldendő tiszteknek a francia nyelvet érteniük kell. A kiküldés tíz óra szólnak a pályázók egy szakbizottság előtt vizsgát kötelesek tenni. Két tisztt fog kiküldetni. Utiköltségül oda és vissza 150 frt van megállapítva, ezenkívül 300 frtot kapnak polgári ruha beszerzésére, megkapják továbbá rendes tiszti fizetésüket, a tiszti szolgálattal együtt ezenfelül s 120 frt pótlékot. — Jelentkezni minden katonai hatóságnál lehet.

Polgári állásban elkövetett kihágás és a katonai szolgálat. A katonai kiképzésre vagy fegyvergyakorlatra behívott honvédek ellen — az általuk még polgári állásban elkövetett kihágások miatt közigazgatási hatóságok által kiszabott szabadságvesztés büntetések végrehajtása tárgyában a belügyminiszter elrendeli, hogy az ítélet végrehajtása az elítéltek szabadságoltságáig elhalasztandó. A hosszabb ideig tartó szolgálatra behívott s időközben elítelt honvédek szabadságvesztés büntetéseinek végrehajtása iránt pedig az illető honvédkerületi parancsnokság haladéktalanul megkeresendő, nehogy a hosszabb ideig tartó katonai szolgálat miatt a már jogérvényessé vált ítélet végrehajtása elévüljön. — A honvédségi fogházban levő elítéltek tartamára a rabtartási költségeket az illetékes közigazgatási hatóságok tartoznak megtéríteni.

Miniszteri rendelet a gyorsírás tanítása ügyében. Több középiskolában a gyorsírás tanítását már az első és második osztályban tanítják. Minthogy a gyorsírás sikeres tanulása a nyelvtan és helyesírás ismerését tételezi fel, erre pedig a tanuló legfőleg csak a II. osztály befejeztével tehet szert, azért a tankerületi főigazgatókhoz intézett rendelete után oda utasítja a középiskolákat, hogy a gyorsírás tanítását a jövő iskolai évtől kezdve csak a III. osztálytól fogva engedjék meg, de még itt is mindazon tanulókat zárják ki a gyorsírás tanfolyamból, kiknek a magyar nyelvből tanúsított előmenetele kevésbé elégtelen.

Teljes napfogyatkozás volt a 19-én; kezdődött reggel 4 óra 24-5 perckor, közepe 19-6 perczre esett, vége pedig 6 óra 14-7 perczkor volt. E tűnemény nálunk is látható (esetleg észlelhető) lévén, érdemes volt a megfigyelésre, mivel a naptányérből mintegy nyolczvanhet századrész sötétedvén el, a reggeli szürkület szokottnál tovább, a fogyatkozás legmagasabb fokáig tartott. Hasonló tűnemény — a csillagászok számítása szerint — csak 25 év múlva fordulandó elő.

A tizenötödik nemzetközi gabona- és magvásár augusztus hó 29-én és 30-án Bécsben a Rotundában (es. k. Prater) fog megtartatni. Ezen vásárral együtt az osztrák molnárok és molnárdeltek társulatának közgyűlése egybekötve leendő. A magvásár tárgysorozata értelmében augusztus hó 29-ike osztrák-magyarország, poroszország, szászország, bajorország, württemberg, baden, franciaország, olaszország, angolország, románország, oroszország minden tájékának, india és északamerika aratási jelentéseinek, augusztus hó 30-á pedig az üzleteknek van szánuva. Jelentkezések a bécsi gabona és

lisztözsdé titkársági irodájában fogadtatnak el, hol a részvevők egyszerűsített tudósítást azon árleengedéssel nyervehetnek, melyet valamennyi osztrák-magyar szállító-társulat a Bécsbe való utazásra és vissza biztosított.

Történelmi és nevezetességi hónap. Az augusztus hó a legnevezetesebb szerepet játsza a magyar történelemben; ugyanis: 1849-ben 2-án volt a debreczeni csata, mely az oroszok győzelmével végződött. 1708-ban 3-án II-ik Rakóczy Ferencz csatát veszített Trencsén mellett; 1595-ben 4-én, a törökök Esztergom ostrománál megverették. 1849-ben 5-én volt a szőregyi csata; 1606-ban 6-án kötötték meg a bécsi béke Boeckay István és II-ik Rudolf közt; 1790-ben 8-án született Kőlesey Ferencz a lángelkű szónok és költő, 995-ben 9-én a magyarok Augsburg mellett a Lachmezőn csatát veszítették. 1456-ban 11-én halt meg Hunyady János kormányzó Zimonyban; 1849-ben 11-én mondott le Kossuth Lajos a kormányzóságról 1687-ben 12-én aratott győzelmet Károly herczeg Mohácsnál. 1849-ben 13-án volt a világi fegyverletétel. 1000-ben 15-én volt Szt. István magyar király koronázása. 1038-ban született 15-én volt Szt. István magyar király halála. 1487-ben 17-én volt Matyás király bevonulása Neustadba; 1830-ban 18-án született I. Ferencz József magyar király. 1685-ben 19-én foglalták vissza a magyarok a törököktől Érskujvárt. 1811-ben 19-én a fehértemplomi csata. 1878-ban halt meg Horváth Mihály történetíró. 1858-ban 21-én született Rudolf főherczeg és koronaörökös. 1878-ban 21-én volt Serajevo bevétele. 1831-ben 22-én halt meg Kazinczy Ferencz. 1837-ben 22-én nyitották meg a nemzeti színházat Pesten. 1436-ban 23-án Zsigmond király bevonulása Prágába. 1838-ban 24-én Kőlesey Ferencz halála. 1625-ben 25-én Bethlen Gábor király választotta. 1204-ben 26-án III. László király koronázása. 1660-ban 27-én Nagyvárad bukása. 1310-ben 27-én Róbert Károly koronázása. 1521-ben 29-én II. Szolimán szultán elfoglalja Nándorférfvárt. 1526-ban 29-én a mohácsi ütközet II. Lajos halálával. 1541-ben 29-én Budavár török kézre került. 1602-ben 29-én Székelyfővár eleste. 1574-ben 30-án született Szezevi Molnár Albert hírnemes hittudós és író. Közli: T. D.

Afrika! Egy helybeli háztulajdonosnak leánya — Verbovszky Zsófia kisasszony — útlevelet kért és nyert a miniszteriumtól Afrikába, Kairóba. A kisasszonynak már egy nővére, mint értesülünk, ott találta fel szerencsését s családi boldog életét ott éli a Nilus partján.

A világitás. Kellemes újdonsággal lephetjük meg t. olvasóinkat. A világitásról szól az ének. Ha ő a dal, ne tessék bosznakodni, most úgy is a régi nóták divatosak. Eddig — tudni illik — Werther ur — igen Werther volt bérloje a világitás gschefjtjének, most pedig Tinger ur vette át; de csak azért, hogy albére Werthernek adja. Cseberből vederbe estünk. Eddig egy fejte a tehenet, most kettő feji. s ebből az következik, hogy világitásunk még soványabb lesz.

Becsületrabló. G. Vilmos eperjesi kereskedőnek eselődött, ki ura családjával Czeméthén nyaral. f. hó 14-én, midőn a fürdőből a városba iparkodott, utját állták. A mint ugyanis magányosan haladt a „Zabianka” kocsma mellett vezető erdei szép és igen népes ösvényen: egy bokor lombjai mögül hirtelen, egy mesterember kinézésű fiatal ember támadta meg becsületrablási szándékkal. A leány ei nem vesztette lélekjelenlétét s kiáltani akart segítség után. Ekkor azonban támadója neki esett s fojtogatni kezdte, minek következtében a leány már-már kiadja lelkét, ha az ösvényen két arra haladó paraszt alakja fel nem tűnik. A parasztok láttára az utonálló jobbnak látta „elvillámlani.” A vakmerő fiatal embert bajos lesz előkeríteni, mert a leány nem tudja a helyes személyleírás megadni róla.

A rászédett papa. B. itteni lakos, nagyon visszavonultan él a világ zajától. Sok keserű csalódás érte már életében, minek folytán már csaknem embergüllő lett. Szerető szívének vonalmát most egyedül leánya, kanári madara, szurmos czeizája és egy picizny öleb bírják. A jó leányok mintaképe Ilonka, apjának egyedüli társalgója volt, mely tisztét pártatlan odaadással töltötte be. Az öreg világgylő nem nagyon szerette Ilonka szeméit valamely katonai tisztre mosolygva látni; hanem számára magasabb vasuti tisztet szemelt ki. Epen nevenapja volt kedvencének — a várva várt névnap — melyen egy kis meglepetést kívánt szerezni, miről az még csak nem is álmodhatott! Ilonka a templomból jövet letéte imakönyvét s az öreg bele akarta csusztatni az idegen vasuti hivatalnok kérelvéletét. Mily nagy volt azonban az ő meglepetése, midőn abban egy katonatisztnak — o tempora o mores! — Ilonkához intézett versét találta meg. A szegény B. nem tehetett egyebet, minthogy rájok adta az apai áldást.

Hamis egyforintosok. A belügyminiszterium figyelmezteti az ország hatóságait, hogy a közös pénzügyminiszterium értesítése szerint a legutóbb megsemmisített államjegyek között a második kibocsátású államjegyeknek mintegy háromszáz hamisítványát találtak, melyek közül százkilencven a magyarkorona területéről, alkalmasint Délmagyarországból származott. A belügyminiszterium kötelességüké teszi különösen a délmagyarországi hatóságoknak, hogy kutatassák ki a hamis egyforintosok szerkesztőit. A hamisítványokon a középső mező magyar szövegének harmadik sorában „képezyén” helyett „képezyén” van nyomtatva, a baloldali magyar szövegben pedig „ki-

adása” és „áll” szavak helyett „kiadása” és „all.” De vannak az igazi és hamis egyforintosok között kevésbé feltűnő különbségek is.

A posta- és táviróhivatal egyesítése alkalmából a budapesti főpostai igazgatóság figyelmezteti mindazokat, a kik a postán leveleket vagy csomagokat küldenek, hogy a címzett nevét, lakóhelyét, a házszámot, az emelet és ajtószámot pontosan tegyék ki, mivel a személyzet jobbra meg lesz változtatva s így nem lehet abban bizni, hogy a levélhordó már ismeri a címzettet. Figyelmezteti továbbá a csomagküldőket, hogy a csomagokra külön címrakatokat ragasztani tilos, különösen akkor, ha a csomag értéke a 100 frtot meghaladja, a postaigazgatóság a figyelmeztetés által elejét akarja venni az indokolatlan felszólalásnak.

Hírlap-kiadók javára kimondotta a kir. itéltő tábla, hogy a mennyiben a hírlapkiadói vállalat kereskedelmi ügyeket képez, a vele kapcsolatos nyomtatási és íszétküldési ezimen támasztott keresetek a kereskedelmi bíróság hatáskörébe tartoznak.

Makoviczai esendélet. Alkotmányos életünk helyreállításától egészen folyó évig a makoviczai élet minden képviselői mozgalmak közepette és utána, a legnagyobb esendben folyt le, miguenn folyó évben a szvidniki életmód megváltozott, és a fiatal Szvidniken székelő intelligencia a helyett hogy vig életmódját továbbra is erkölcsi határok közt folytatná, azon oly módon változtatott, hogy a közérkölesiséget szegre akasztotta és magát a koresmai életnek adta. Vigan tánczolt a legrosszabb sztopróki zene mellett, nemesak az úgy esúfolt „fogadóban”, de a legműveletlenebb nép módjára éjjelenként az utcát és illetve az országutat is ujjongások s kurgongatások között tánczolja járja be és a munkától kifáradt községi lakosokat az éjjeli, a munkához oly szükséges nyugalomtól megfosztják. Meltán panasz-kodnak tehát a községi lakosok a rendőri szabályok meg nem tartása miatt, mert ha a társaságnak zónéje nincs, akkor — tisztelet a kivételnek — teljes torakadástól durva hangon ordítózva, kutyák és macskák módjára nyafogva, ugatva vonul át az utcán, megállva bizonyos házak előtt, mintha macskazenét adna, — a mi indirekte — az is, azon úriosztály ellen, mely vele nem tart és a rendet kívánja. Fellármázlik a nyugalomra vágyó lakosokat; sőt egyesek felzavarva, legnagyobb ijedelmükre tűzet gyauitva, az utcára kiszaladnak és szidják azt az úriosztályt, mely a rend fentartása helyett a rendtelenséget tartja legnagyobb dicsőségének. Így máris közkezen forognak tő nyelven szerkesztett versek, a melyekben helyesen van megírva, hogy ha szegény ember úgy viselkedne éjnek idején, legalább is egy hétre elzárják; mig ellenben ez uraknak nincsen bántalmuk. De a köznép is úgy okoskodik: „quod licet jovi, licet et bovi” s követi a példát. Csudáljuk, hogy a hivatalok főnökei, kik ezen társaságtól távol vannak — a rendtelenséget elnézőleg mintegy pártolják. Kik legyenek ezen rendet bontó társaság tagjai, ez idő szerint elhallgatjuk; de ha már a türhetetlenné vált állapot tovább tart, névszerint nevezük meg. Szvidniki több adófizető polgár.

A lövelelek kezelésének módosítása. A löveleleket, lopott lovak értékesítése végett, ország-szerzte nagy mértékben hamisítják. Ennek megakadályozása tekiütetéből a pénzügyminiszter elrendelte, hogy a lövelelek kiállítására használandó bélyeges őr-lapok megszerzése oly módon eszközöltesse, mint a marhalevel-őr-lapoké, vagyis kizárólag csak a törvényhatóságok közvetítése mellett legyen eszközölhető. A lövelevél-őr-lapok kezelésére vonatkozólag most érvényben levő szabályokat a miniszter 1887. szeptember végétől kezdve helyettes hatályon kívül. Az új eljárás szerint a törvényhatóság a területéhez tartozó összes községek vagy vásárjog birtokosok két havi szükségletének megfelelő számú lövelevél-őr-lapot tartozik megrendelni. Az őr-lapokat az adóhivatalok, vagy a bélyeganyag kezelésével megbízott más hivatalok kezelik, a megrendelés tehát ezeknél teendő. Az említett hivatalok az őr-lapokat írásbeli megrendelés mellett hitelbe szolgáltatják ki.

Oh azok a nők! Egy szép menyecske a napokban bizarr módon ünnepelte meg névnapját. Anna levén a keresztnéve, Anna-napján meghívta összes barátait az uszodába, barátságos lakomára. A barátok tréfára vették a dolgot, de megjelentek a mondott helyen. Midőn már kosztümben voltak s a Tareza vize keüleg fölfriszítette mindnyájukat, egy varázsütésre pompás villásreggelit találtak fel, melyet a vidám társaság úgy úszóruhában fogyasztott el. Felköszöntök is voltak, melyekből azonban a künn hallgatózó férjipublikum mitsem értett, mert a menyecskek közül egyszerre — heten mondtak tősztot a névnapját ültő háziasszonyra.

A receptet. Néhány nap előtt a vidékről egy fiatal orvos nejevel együtt Bécsbe ment s egy vendéglőbe szállt. A fiatal ember külseje és kifogástalan modora nem sejtették, hogy a szerencsétlennek elméje megvan zavarodva. Epen ez okból hozta őt föl neje, hogy férje állapota felől kiváló orvosokkal konzultáljon. Tegnap déiben meg is jelent egy tanár a vendéglőben, hogy a fiatal embert megtekintse. Maga a páciens fogadta a folyóson s örömet fejezte ki a fölött, hogy egykori tanárával találkozhatik. Ezután sajnálkozva, de nyugodt hangon mondta el neki, hogy neje beteg és őt örültnek tartja. Kérte tehát a tudós tanárt, legyen szives megvizsgálni a szegény asszony lelkiállapotát. A tanárt meglepte a fiatal orvos választékos, tiszta előadása, aztán kérte őt, vezesse hát nejehez. Az asszony is igen előzékenyen fogadta s a legnagyobb nyugal-

mat és zött élén tanár hó félrehúzt hogy ne mely sze vos aszt mára a

Mi megnyu s meje zonyára tól; ma a gyógy az nap betegeit.

V egy bak Akarok. — Ne csak me

Ü ügyvédj pott, az két adja bára el. Vgre ekepen aztán kapta a tek. —

A Péter, r leginkát

A Megegn rándi: Szinesz No enne

A kátorhoz lanul el teketória várni a valóját ezikorny

Az mondan mind h férjem el gatott e volnék a halt a f

D hajolj k s ott öts

Az, amit tanár ú

A nőké. E meghe legszebt mennyi

S énekes relembe dába m felesége

A sége de őrnagyos sága a törri és bizta m

Lajos f szépség szerenc sebbne mor k rásnál. —

zelebbi alkalmá melyek kal szü nincs l

és „all.“ De ok között ke-

egyesítése
g figyelmeztet vagy esot, lakóhelyét, ntosan tegyék sz változtatva vélhordó már bá a esomag- miratokat ra- somag értéke ság a figyel- kolatlan fel-

a kir. itélő vállalat ke- solatos nyom- t keresetek a nak.

nyos életünk

makoviczai közepette és le, míg nem változott, és a helyett hogy rok közt foly- hogy a köz- at a keresmai abb sztrópókí fogadóban“.

ajjelenkint az- isok s kur- s a munkától munkához oly létán pansz- lóri szabályok isagnak zenéje — teljes torka- nyák és macs- át az utczán,

maeskazenét riosztály ellen,

a Fellármáz- t egyesek fel- gyantitva, az az úriosztályt,

tlenséget tartja szökézen forog- melyekben he- y ember úgy htre elzárnák;

uk. De a köz- licet et bovi- hivatalok főnö- — a rendetlen- legyenek ezen erint elhallgat- pot tovább tart,

éadosítása. A régett, ország- nek megakadá- ter elrendelte,

ő bélyeges ür- tessék, mint a csak a törvény- szközhözhető. A most érvényben

eptember végé- z eljárás sze- tartozó összes et havi szükség- t tartozik meg- vagy a bélyeg- talok kezelik, a emlitett hivata- mellett hitelbe

enyecske a na- névnapját. Anna meghívta összes omára. A barát- elentek a mon- roltak s a Tarcz- at, melyet a vi- sztott el. Fel- n a künn hall- t a menyecskek sztot a névnap-

a vidékről egy s egy vendéglőbe gástalan modora nek elméje meg- t fölneje, hogy al konzultáljon- r a vendéglőben.

Maga a páciens ti a fölött, hogy n sajnálkozva, de y neje beteg és y tanárt, legyen ny lelkiállapotát. lasztékos, tiszta zéhez. Az asszony nagyobb nyugal-

mat és önmérsékletet tanusította. Most hármuk kö- zött élénk párbeszéd fejlett ki, melynek folyamán a tanár hol a férfi, hol a nő szavait mérlegelte. Végre félrehúta a férjet egy szögletbe és az súgta nek, hogy neje csakugyan beteg. Egyuttal kérdezte tőli, mily szerekkel vélné ő rajta segíthetni. A fiatal or- vos asztalhoz ült s biztos kézzel írta meg neje szá- mára a következő receptet:

cyankali: 5 gramm,
strychnin: 15 gramm,
morphium: 5 gramm,
opium: 1000 gramm,
belladonna: 3 gramm.

Miután az orvos a receptet leírta, nagy lelki- megnyugvással nyújtotta át a tanárnak. Ez átnézte s megjegyezte, hogy e radikális szerek az asszonyt bi- zonyára meg fogják szabadítani örökbe minden bajá- tól; magára vállalta, hogy a receptet maga fogja a a gyógyszerárban elkészíttetni. A fiatal orvost még az nap este helyezték el, mint gyógyíthatlan elme- beteget, egy bécsi intézetben.

Humor.

Vállalkozó szellem. Megszólít a hadnagy egy bakát. — Akarsz-e legényem lenni, Szabó? — Akarok, hadnagy ur! — Remélem nem vagy iszákos? — Nem én, hadnagy ur! — De egy kis pálinkát csak megiszol? — Akár egy akót hadnagy ur!

Ügyvédi vizsgán. Írásbeli vizsgálaton az ügyvédeljöt egy meglehetősen bonyolított ügyet ka- pott, azon utasítással, hogy a nézete szerinti teendő- ket adja be írásban. Jó ideig törte a fejét s nagyob- bára el is készítette, de befejezni sehogy sem tudta. Végre a dolgon könnyíteni akarván, a befejezést eképen eszközölte: „Végre a felek kiegyeztek.“ Ezt aztán beadván, nemskóra a következő háttérrel kaptá az vissza tanárjától: „Miután a felek kiegyez- tek, — prókátorra nincs szükség!“

A legragaszkodóbb állat. Tanító: Nos Péter, mond meg nekem, melyik állat ragaszkodik leginkább az emberhez? Péter: A póca!

A bók. Színész: Ah, jó estét, Bárándi ur! Megengedi, hogy mellette foglalhassak helyet? Bár- andi: Tessék! Nincs ma semmi dolga a színpadon? Színész: Nincs. Ma nem játszom! Bárándi: Nem? No ennek igazán örvendek!

A prókátor dolga. A cigány elmegy a pró- kátorhoz, hogy bepanaszolja a vajdát, a ki igazságtal- lanul elvette a hegedűjét. A dolog mibenlétét nagy teketóriával adta elő. Az ügyvéd nem győzvéen be- várni a beszéd végét, így szólt: — Csak a dolog valóját mondja el kend, a többi: a bővítés, ferdítés, czikornyázás, az már ez én dolgom.

Az özvegy fájdalma. — Hát nem mindig mondtam én magának szomszédasszony, hogy a férfiak mind hamisak és csalfák! Képzeld csak: míg a férjem élt, az üzletvezető mindig ölelgetett és csókol- gatott és mindig azt mondta, hogy ha férjnel nem volnék már, hát elvenne feleségül; most hogy meg- halt a férjem, hát nem is mutatja magát.

Drágább a hely. Áron a fiához: „Jezig ne hajolj ki olyan nagyon, le találsz a földszintre esni,“ s ott ötszörte drágább a hely, mint itt a karzaton!

Az iskolában. Tanár: „Micsoda csodálatos za- az, amit az egész órán át hallok?“ Tanuló: „Bocsánat tanár úr, a szakállam tör magának utat!“

A férfiak hiúsága sokkal nagyobb mint a nőké. Ennek a bebizonyítására a mult évi bálok egyikén meglehetősen hangosan mondá egy miniszterjelöltné: „A legszebb férfinnak pecsét van a frakján! és — vala- mennyi férfi vizsgálni kezdte a frakját!“

Szerencsétlen szerelem. Egy előkelő opera énekes panaszkodott a multkor: „Soha se volt sze- relemben szerencsém; első szerelem tárgya — a zár- dábs ment, a második meghalt s a harmadik — feleségem!“

Felvidéki hírek.

Abauj: Uj dandárparancsnok. Ó Fel- sége de Bourcy Ferenc cs. kir. kamarást és vezér- őrnagyot betegsége folytán az 53. dandár parancsnok- sága alól felmentette és ezen parancsnoksággal eggen- storfí és stolaci lovag Pachner Ferdinand vezérőrnagyot bizta meg.

Lajos forrás szépsége. F. hó 14-én a Lajos forrásnál népünnep tartatott, mely alkalommal szépségverseny is volt. A jelenlévő hölgyek közül e szerencse Premor kisasszonyt érte, ő találtatott leg- szebbnek s gyönyörű csokorral lett kitüntetve. Pre- mor k. a eperjesi s édesanyjával lakik a Lajos for- rásnál, ki ott a fürdőket használja.

Színházunk A kassavárosi építő bizottság kö- zelebbi ülésen bejelentették, hogy a szakértői szemle alkalmával sok hiányt és hibát találtak a színháznál, melyek csak költséges javításokkal és változtatások- kal szüntethetők meg. De a költség megszerzésére nincs kilátás, Darvas főispán pedig nem meri el-

vállalni a felelősséget a színház biztonságáért. A kormánytól fognak tehát kérni egy szakértő kiküldé- tését, hogy lehet-e a színházban tovább játszani. Megdöbbenéssel vesszük e hirt és kárhözatjuk, hogy az ügyet most felkavarták a jövő teli idény megron- tására, illetve elodázására a mi csakis károsan hitna színésztünkre, mely Kassát, mint egyik legjobb városát, nem nélkülözheti. Hogy a jelenlegi színház nem felel meg többé a kassai igényeknek s a ha- lyett minél előbb egy új, Felső-Magyarország főváro- sához méltó kellene; azt tudja és ohajtja mindenki: de míg arra költség nincs és alapja meg nem vet- tetik, addig kár a régít — melyet különben is már agyon javítgatnak — bontogatni és ijeszteni a kö- zönséget, hogy rászakad s utalni arra a kormány előtt, hogy az hasznavehetetlen. Különben is a színház már ki van adva a jövő teli idényre s így a szakér- tői szemle elkesétt, mert annak a kiadás előtt kell- tetni volna megőrténnie s nem most, midőn a város perbe is keveredhetnék, ha színházát zárva tartaná s talán többet vesztené, mint a menüibe a renoválás kerülne. A kassai színház, habár nem is képes ma már Kassa közönségét befogadni, meg elég jó karban van s nem lehet attól félni, hogy lerokkad. A mi pedig a tűzbiztonságot illeti: van azon ajtó és kijár- ás annyi, hogy baj esetén a leghuzam is kifújna belőle a közönséget. Ne tessék a falra azördögöt festeini, ha nem szükséges, mert úgy találnak jarni, mint a pécsiek, a kik legfőképen azért hirdették az ottani színházat rossznak és hasznavehetetlennek, hogy ezál- tal elősegítsék az új színház építésének ügyet, mely- nek szükségességét ugyan ki is mondták, de a dolog — minden buzgalom mellett is vesztegel alap hiányában és most a régít leszólták, az újat meg nem építhetik és így színészet nélkül maradtak, holott egy kis ta- tarozás és jókarrattal, bizony még sokáig használhat- nák a régít, addig tudniillik, míg az új felépül. Aradon is rozant volt a színház, de használták, míg újat tudtak építeni. Így kell Kassán és Pécsen is tenni, nem pedig számúzni bizonytalan időre a szí- nézetet, melyet mint különben is szükségese- t már megszoktak és nehezen nélkülözhetnek. Nem kell nagyolni és könnyed- n banni el „csak azért is“, nagy ügyekkel, hanem meggondolni, hogy a bécsi Burg se sokkal különb a kassai színháznál, sőt tűzbiztonsági tekintetben annál sokkal hátrább áll és még sem jutott eszébe senkinek se lerombolni, míg az új fel- nem épül. Pedig hát Bécs nagy és gazdag város, de azért nem dobja el az ócskát, míg újat nem csináltak.

Sz. L.
A panszlavizmus ellen. A budapesti kir. főügyész körrendeletileg felhívta figyelmét a kassai kir. ügyésznek a területén megjelenő nemzetiségi la- pokra: hogy éber figyelemmel kísérje az azokban közölt magyar ellenes izgató czikkeket; s azok szí- goro megörölását mulasztatlan köteletségévé teszi; s ha valamely lap ellen vizsgálat van elrendelve, arról 5 nap alatt jelentést tegyen. A kassai ügyészség te- rületén csupán egy ruthén nyelven írott lap jelenik meg, melyet Ung megyében adnak ki — a „Listok“ mely egy izben a magyar tannyelvnek a tót iskolák- ban való kötelezettsége ellen fakadt ki élesen. Az ottani közigazgatási bizottság volna leginkább hivatva az ily merész hangú czikke szerzőin elverni a port No de ez még merészebb kívánság . . .

Az oldal fegyver. F. hó 14-ről 15-re éj- jel Kassán Tatali pékmesterén elküldte nécselédét a pékszállodába valami segédért, mert az övé részegen feküdt. A mint a cseléd a Stuch féle házhoz ért és ott az ablakon zörgetett, három katona a 85-ik sor- ezredből és két ezilivista erőkeletlen czélokából meg- támadta. A cseléd segítségért kiabált, mire Sidlovits a szállótartót kijött és a támadókat rendre utasította. Erre az egyik katona kiluzta oldalfegyverét és sú- lyos sebet ejtett Sidlovitsra. Szerencséjére több em- ber jött utána, mire a támadók visszavonultak.

Üsd. Fried Ignác encsi cipészsegéd ellen feljelentést tettek a mértaik. A nevezett lábtümmü- vész ugyanis széles jökevényben a hazafelé tartó mé- rai gyermekeket egy szabó inas által lekaptatta tiz körmükről s az útszélén kire 30 kire 50 vesszöt vá- gatott, sőt még egy kis leányon szemérem sértő dol- got követtetett el a töle rettegő inas által. A hatal- maskodó Fried Néczit majd megtanítják arra, hogy a vesszőnek két vége van.

Összpontosítás. A katonai nagyhadgyakor- latokban részvevő összes fegyvernembeli ezredeknek a kassai sátor-táborba való felvonulása folyamatban van. Eddig megérkeztek oda a 34. és 67. sz. ezredek. A 12. sz. nehéz üteg Rimaszombatból, a 60. gy. ezred 3. zászlóalja Egerből, a 7. sz. dzsidás ezred törzse N.- Mihályból. E hó 27-én érkeznek a 66. gy. ezred 4. zászlóalja Ungvárról s a 65. ezs. I zászlóalja Munkács- ról. Szept. 1-én a lovastüzérség Edelényből. Az ezredgyakorlatok aug. 2-án kezdődtek meg; 12-étől brigádában, 28-ától divízióban gyakorolnak. A király- gyakorlatokhoz Kassa vidékére szeptember 9-én indúl el a 30.000 fónyi hadtest, melyhez ekkor Miskolcz- ról az 5 és 25. sz. ezredek zászlóaljai és a 12. sz. huszárezredek is csatlakoznak.

Esküvő. F. hó 11-én vezette oltárhoz a bécsi biztosító társaság kassai főnökének titkára Kelez Vince, Töply Fanny bárókisasszonyt, bár Töply Já- nos leányát a püspöki kápolnában, hol a szertartást a völégény nagybátya Szmercsányi Lajos szentszéki tanácsos Egerből, végezte.

Bereg — Szerencsétlenség. Kis Ferencz helybeli lakos, szekeres ember e hó 8-án este vásárra menő zsidókat fuvarozott Nagy-Szőllőre. A bereg-

szási határban a kishegyi ereszkedőnél a megtermeff izmos fuvaros, kerekhető láncz hiányában kezével a rud végét fogva tartotta vissza a szekeret a rohanás- tól, de magvadult lovai elragadva hosszan vonszolták s annyira összetörték a szerencsétlen embert, hogy másnap a kapott sérülések következtében elhalt. A vásáros zsidók oly szivtelenek voltak, hogy az össze- tört embert a helyett hogy haza vitték volna, ott hagy- ták egy borházban egy kerülő őrzete alatt, magok pedig tovább hajtottak.

Látogatás. Lengyel testvéreink, mióta a munkács-beszki di vasutvonal megnyült, átlátogatnak gyakorta a hársfalvi fürdőbe. A mult vasárnap is 10 család jött át, kiknek nem volt okuk panaszkodni a magyar vendégszeretet miatt.

Halálozás. Bertalan Zoltán, a luhi forrás tulajdonosa meghalt; az orvosi tudomány nem volt képes a szerencsétlen ifjut megmenteni az életnek. Temetése nagy részvét között ment végbe. Legyen nyugalma csendes és békés ott, a hol már nem faj semmi.

Bücsüünnepély. Ujhelyi László, a bereg- szási kir. törvényszék köztisztviselőben és becsülésben élt derék bírāja, ő Felsége által saját kérelmére nyug- díjaztatván, a törvényszék és az ügyvédi kar tagjai f. hó 8-án este zártkörű búcsüestélyt rendeztek a szere- tett és tisztelt, nyugalomba vonuló derék férfiú tiszte- letére a vasuti vendéglő kertjében, mely a legjobb kedélyben folyt le. A jelen voltak közül elsöben Arnold Sándor, kir. törv. szék elnök, majd a kartársak ne- vében Borzsay Gyula kir. törvényszéki bíró intéztek az ünnepelhez meghatóan szép búcsüszavakat, melyekre a megtisztelt érzékeny beszédben válaszolt, megköszönve az irányában nyilvánult szeretetet. Több felköszöntő is mondatott még s a kedélyes összejöve- tel csak a késő éjjeli órákban lett befejezve. — Ta- láljon a megtisztelt derék bíró jól megérdemelt nyu- galmában igazi lelki megelégedést, s életvidorságát, kedélyes szellemét még igen sokáig tartsa meg; ezt kívánjuk mi is részünkről! . . .

Borsodból: Sulyos baleset érte — Borsodmegye szeretett alispánját Melezer Gyulát e hó 8-án. E szerencsétlenséget következőleg beszé- li el a „Borsod“: „Alispán ur szombaton délután az Eger vize és a Rimapatak szabályozási munkálatainak megtekintése, társulati ügyek elintézése végett az egri járásba utazott. A vasárnapot Brezovay Lászlónál töltötte Eger-Farmoson. Hétfőn reggel menni a kart a szabályozási munkálatokhoz. Szokása szerint lovat maga hajtott. Szemere községél egy csoport gulya- beli marhával találkozott kocsija, melyek a zörgő ko- csitól s vizsot az alispán lovai a neki iramodó mar- háktól megijedtek. A könnyű kocsit a lovak ragadni kezdtek, mely akkor épen egy hirtelen fordulóhoz ért. Az alispán nem vigyázott jól, a kocsit felfordult s ő szinte lebukott, de oly szerencsétlenül, hogy ballába a kerek közé került, s a neki szilajult lova- kat nem volt mód megállítani, s csupán a külők közé keveredett láb megfogó ereje mérsékelte a rohamot. A kocsit aztán a hajdu és a kocsis, kik hátul ültek, meg is állították, de az alispán lába már ekkor szét volt roncsolva. Ballába bokán felül tört teljesen ketté, úgy, hogy a esontok az izomatot és bőrt is áttörték. Az erősen vérző ferfit hirtelen bevitték a közeli Sze- mere községbe s ugyanekkor gyorsan küldtek Kövesdre orvosért. Majd táviratoztak Miskolczra is. Ez reggel 9 óra tájban történt, alig egy óra mulva megérkezett dr. Glück Miksa kövesdi orvos, ki a vérvést ellájtította s az első segélyt nyújtotta az alispánnak. Majd ugyan- csak az ő gondozása alatt gyorsvonatra tettek fel, s már délután onthon volt lakásán, hol kevés idő mulva dr. Markó László megyei főorvos és dr. Sin- ger Henrik kórházi osztályorvos — mindketten jeles sebészek — vették gondozásuk alá és délután 4—5 óra tájban a esontok össze illesztése és a sebészi mű- tétek után gyps közé is beöntötték már a sérült lá- bát. Bámulatos volt az a lelki és testi erő, a mit az alispán az ide-oda huzcolás és ama kínos műtétek alatt tanusított. Minden kábító szer alkalmazása nél- kül, éber lélekkel állotta ki ama borzasztóan kínos műtéteket és még csak szemhéja sem rándult meg az alatt, sőt szánandó helyzete felett: miért hogy épen őt s épan ilyen szerencsétlenségnek kellett érni, őt ki fáradságot nem ismerő tevékenységével, minden közölgnyek és minden hozzá folyamodó magánosoknak hasznára akart és tudott lenni! Ó valóban hiva- talos buzgalmának áldozatjaul tekintendő, mert szeretett mindenről személyesen meggyőződni, min- denütt ott lenni. Ki tudja, érte volna-e másként e baj? A részvét és általános megdöbbenés városunkban és hova a hire már elhatott, a lehető legnagyobb. Részünkről legjobb reménységgel vagyunk az iránt, hogy szeretett alispánunk egészsége meg helyreáll, de fájdalom — azt hisszük, e lábörést sok közügy meg fogja sinlenni.“

A tiszánineni ág. ev. egyházkerület e hó 11. napján tartotta meg évi közgyűlését Miskolczon, hol a vendégeket általában, különösen az egyházi és vi- lági főnökét valóságos ünnepeltetéssel vette körül az ottani közönség. Elsökül érkeztek vasárnap a főiskola tanárai, majd hétfőn Czékus István püspököt fogadta a gömöri pályaudvarban Radvány István, a hegyaljai egyházmege világi felügyelője, nagy küldöttség élén, melegen adva kifejezést a feletti örömeinek, hogy a a közszeretethen álló főpapot Miskolcz város, ugy is, mindig szeretett vendégét, falai közt üdvözölheti. A püspök ur szivélyes válasza után, ünnepiesen fellobo- gózt házsorok között vonult a díszes menet az ág. ev. paplakig, mely előtt Zelenka Pál hegyaljai speres üdvözölte a főpapot, Kedden Péchy Tamás, egyházkerületi-

fogadók hasonló fogadtatásban részesült, kit a küldetés, szónokának Zelenka Pálnak üdvözlő szavai után, Radvány István vendégszerető házába vezetett. — E közben a kerület távoli megyéiből, sőt Erdélyből is megérkeztek a képviselők. Ugyan e nap délután öt óraker istentisztelet tartott, nagy számu közönség részvétele mellett, mely nagy érdeklődéssel hallgatta Törköly Janos g-pányiti evang. lelkész, egyházmegyei főjegyző egyházi beszédét. — Az isteni tisztelet után előértekezlet, később a „Lövöldé“-ben sikerült ismerkedési estély tartott, melyben miskolcziai is igen sokan vettek részt. Szerdán tisztelgések voltak egy a püspöknél, mint a felügyelőnél, mire a közgyűlés következett, mely előtt Farbak József e. k. főjegyző mondott áhitatteljes imát. A gyűlést Péchy Tamás nyitotta meg hosszabb és hazafias szellemű áthattal beszéddel, melyet többször élénk helyeslés és éljenzés szakított meg és melyben méltán emelt szót többek közt a panszlavismus illetve panrussismus ellen. A gyűlés után a „Koronán“ közébd volt, melyen körülbelül 150-en vettek részt. A toaszok sorát Péchy Tamás nyitotta meg, éltetve ő Felséget a királyt, a királynét és a trónörökös párt, mely toaszot a közönség felálva hallgatott végig és lelkesen megéljenzte; utána Czékus István Péchy Tamásért ürtette poharát; Márton János Czékus Istvánért, Klamaresik Károly Zelenka Pálért, Hörk József a miskolczi egyházért, Péchy Tamás Foltin Jánosért, Glauf Pál a ref. egyház miskolczi képviselőjért. Volt még több sikerült felköszöntés is, melyek után a szemleli élvezetek és izletes s gazdag menü által is kitünőnek mondható bankett véget ért.

Gömör: A szerb király Betlérben. Milán király és kísérete 14-én délután érkezett meg Tátrafüredről Betlérbe Andrassy Manó gróf kastélyába. Poprad felől jöttek ide Andrassy Manó gróf fogatai és a dobsinai jégbarlangot is utba ejték, melynek vendéglőjénél villásreggeli volt számukra rendezve. Betlérbe délutánra várták a királyt a park bejáratánál diadalkapuvál, kivilágítással stb. s az első emeleti nyugatra eső termetek rendezték be számára. Hétfőre medvévadászati tervben, kedden délelőtt pedig a krasznahorkai várat tekinték meg. Ugyane napon utazott el a király kísérete a lefelé menő vonaton a füleki gyorsvonathoz, külön ide rendelt kocsiban. Gömör megye küldöttségileg üdvözölte a megyénkbe érkező tejedelmet, Rozsnyó városa pedig diadalkaput emeltetett a krasznahorkai várba átkocsizó királynak útjára, szóval minden meg volt tve a király vendégek ünneplés fogadtatására, a ki a magyarok iránt tanúsított barátsága folytán meg is érdemli azt, hogy irántai rokonszenvünknek tünetöleg kifejezést adjuk.

Hangverseny. Csetneken e hó 28-kára nagyobb szabásu hangverseny van készülöben, melynek nagy-szerű vezetése és rendezése a műkedvelök Babbnigg Mampe Emma urhölgyet, a művészi körökben Európa-szerte ösmert bécsi ének mesternöt nyerték meg, ki jelenleg a holt évadot üdülési céljából Csetneken testvérescsésnél tölti. A hangversenynek egész tiszta jövedelme a kisedóvoda alapkövének gyarapítására lesz fordítva. Közreműködésüket megígérték eddig Szontagh Aranka és Bölesházy Ilonka kasszaszonyok, valamint Exinger J. ur, a nagyszabolosi papirgyár németül beszélő, de magyarul érző irodafőnöke, ki genialis zongorajátékával is magyar érdeklődésre fog közreműkölni. Gondoskodva van egyébként humoros szavallat és más szórakoztató előadásokról, valamint hangverseny utáni táncmulatságról, mindezekről azonban a jövő számban közlendő részletes program fog bővebben szólni.

Keserü érzés. Egy helybeli iparosnak élte delén tul levő elvált neje, ki mint ügyes varró nő kedveltségnek örvend városunkban, nagyon keserü tapasztalatokat tett a mult heten az idő mulandóságáról és az emberek halátlanságáról. Már régebbi idő óta közös háztartásban élt egy fiatal szabolegényvel, a kinek életét igyekezett mindenképen megédesíteni, s ennek dacára kárba veszett erőlködése, mert a fiatal ember rövid idő előtt ketté vágta ollójával az öket összekötő vékony ezernaszálát, s egy leány-asszonynak kezdett udvarolni, a kivel e napokban jegyet is váltott. Az elkeseredett nő e napokban a főtéri aranyműves üzletbe ment be, s ott egy gyűrüt látott a dolgozó asztalon heverni, melynek közelebről megtekintése minden vérét az arcába kergette. Azon kérdésre, hogy került ez a gyűrű oda, azt a feleletet kapta, hogy azt egy boldog völégény hozta átcsináltatni karika-gyűrűnek a menyasszonya számára. Ez a felelet teljesen kihozta az asszonyt a sodrából, s a legnagyobb dühvel tiltakozott az ellen, hogy abból karika-gyűrűt csináljanak, mert azt tőle lopta el a kérdéses boldog völégény. Az aranyműves igyekezett lecsillapítani a bánatos asszonyt, s midőn ez nem sikerült, értésére adta, hogy óhajtsának csakis hivatalos felszólításra tehet eleget, mire aztán a nő elfutott minden bírósághoz és bírósághoz városunk területén, uton-utófélen elpanaszolván baját az ismerősöknek, szóval generalis skandaliumot csinált a dologból, jól lehet azon állításának, hogy a gyűrűt a vele egy háztartásban élő fiatal ember tulajdonította volna el tőle, senki sem adott hitelt, nagyobb lévén a valószínűség, hogy egy önefledt pereznek édes emléke lehetett. A rendőrkapitányi hivatal bele is avatkozott e csiklandós ügybe, s egyelőre függőbe tartotta a gyűrű sorsát, mielőtt azonban tárgyalásra került a dolog, a fiatal ember felkereste az elkeseredett nőt, s lecsendesítette azt úgy, hogy az illető maga ment el a kapitányi hivatalhoz, visszavonni panaszát, lemondván egyuttal a gyűrű tulajdonjogáról is.

Szepes Milán szerb király és fia Sándor trónörökös, ifj. Divald Károly fényképezési műtermében Tátrafüreden lefényképeztették magokat. **A Kárpát-múzeum** ünneplés megnyitása alkalmából f. hó 6-án Popradon a kávéház termében táncmulatság rendeztetett a múzeum javára. A mulatság, melyen gróf Csáky Albin főispán és egyesületi elnök is megjelent, igen látogatott volt, a tánc reggel 3 óráig tartott.

Alsó-Tátrafüreden augusztus 7-éig 1343 fürdővendég van kimutatva.

Tüz. Folyó hó 9-én este fél 11 óraker megkondult a vészharang. Igó felső részében, Scholtz kőtaragó házában vigyázatlanság következtében tűz ütött ki, melynek 9 ház a hozzátartozó melléképületekkel esett áldozatul. A tüzoltóság a jelzés után csakhamar megjelent a tűz helyén, de vízhiányban csak később kezdhetette meg működését. Az oltásban részt vettek a löcsei, szepessümei, markusfalvi tüzoltó-egyesületek, valamint az iglói múalmi tüzoltók. Ez alkalomkor Szenovitz ur löcsei buzgó tüzoltó majdnem szerencsétlenül járt, minthogy oltás közben a fedélről leesett, de hála istennek, csak lábát sértette meg kis mértékben. Daczára annak, hogy a leégettek majdnem kivétel nélkül biztosítva valának, még is nagy kárt szenvedtek, úgy hogy a nyomor enyhítésre az iglói vörös-kereszt fiók-egyesülete Dr. Lorx Sándor indítványára a tűzkárosultak javára gyűjtést indított a lakosság körében, mely, mint értesülünk, már szép eredményt mutat fel. Emberéletben kár nem esett, de több háziállat: tehén, sertés, bárány, ló a lángok martaléka lett.

Clotild főherceg asszony fenséges családjával augusztus hó 13-án a reggeli vonattal érkezett Poprad-Felkára, a honnét azonnal folytatták utjukat Ó-Tátrafüredre, a mindenki által magasztalt szép otthonba. Legény ö fenségeinek közöttünk való időzése kellemetes és örömteli. Isten hozta!

A szepesi püspök ő exja kíséretében érkeznek meg városunkba Gyurkovits nyitrai kanonok és a prágai egyetemnek egyik tanára Dr. Wähing. A városból készül nagy számu küldöttség, mely főpásztorát a város határára üdvözölni fogja. Bukovinszky János városi helyettes polgármester lesz a szószóló. A templom előtt ngs. Kostiálk apát úr várja be a magas vendéget.

Zerge vadászat. Szontagh Miklós új-tátrafüredi fürdőtulajdonos f. 5-én zergevadászatot rendezett, a melyen részt vettek: gróf Eszterházy Andor, gróf Zichy, Kégl Pista, Török János főkapitány, Szabó Agoston kuriai bíró, dr. Papp Samu orvos. A vadászatot a Szekrény-hegy és nagyszabolói csues közötti borzalmas sziklavölgyben tartották meg s mindössze 4 zerge esett zsákmánnyul, a melyből maga Szontagh Miklós kettőt lött. A vadászok ünneplés bevonulást tartottak Új-Tátrafüredre, a hol üdvöveléssel és óvációkkal fogadták őket.

Hymen. Klenner Sámuel szepesváralyai ev. tanító f. hó 9-én tartotta egybekelési ünnepélyét Moller Irma kisasszonnyal.

Herman Ottó, ismert tudósunk e hó 10-én időzött városunkban, hova Feketehegyről gyalog érkezett. Útközben halászott is és nem egészen siker nélkül, mert 5 drb halacskaival kedveskedett asztaltársainak. Ebéd után kirándult az állami haltenyészőbe, hol jó tanácsai bizonyára szívesen fogadtattak.

Szabolcs. Nagy szerencsétlenség történt városunkban f. hó 10-én. Az új szőlők éjszaki végén levő sertéslegelőről homokot szoktak hordani a városba az építkezésekhez. A gödrök, melyekből a homokot hordani szokták, behuzatlan maradnak, hová aztán a városból és a szőlőből gyermekek szoktak eljárnai játszani véget. Így történt ez, a már említett nap délutánján is. Több gyermek, köztük Szilágyi György, az új szőlőben lakó földmives két fia, Dániel és József is kimentek játszani belebuktak az egyik homokgödörbe, kemenezét akartak vajúni a homokba s a fejük felett volt nagy homoktömlő a fejükre zuhant, maga alá temetvén a két szerencsétlen gyermeket. Mikor a homokhordással foglalkozó városi kocsisok megmentésökre mentek, már mindkét gyermek halott volt. A kérésrebeesett szülők fájdalma leírhatatlan.

Hajmeresztő szerencsétlen eset sujtá Tardos községben lakó öreg Litvay Imrét; ugyanis neje f. hó 9-én Tardos községben, a nagy szárazság következtében kiapadt és néhány ölnyi magasságu Tiszából vizet merítvén, megcsuszott s belezuhant a mélységbe s a víz árja azonnal a hidas alá sodorta. Az épen jelen volt Cziké Lajos körjegyző saját élete veszélyeztetésével emberföltöti buzgalmat fejtett ki a megmentés körül, de fájdalom, minden fáradság és buzgalom eredménytelen lön, mert a beleesett szerencsétlen asszony többé nem volt visszaadható az életnek. A csapás által sujtott férjre pedig annyira hatott a szerencsétlen katasztrófa, hogy ágyban fekvő súlyos beteggé lett s most ö is élethalál közt lebeg.

Zemplén. Csárdás orosz öltözetben. Mező-Laborezról írják, hogy a krasznibrod-monostori erdőben, f. hó 7-én vakációzó laborezvolgyi növénydek-papok nyári mulatságot rendeztek. A szép számmal jelenvolt hölgyvendégek közt, beszél a szemtanu, feltűnt egy csinos, rövidre nyirt haju barna hölgy, teljes nemzeti orosz öltözetben. Kérdezősködéseimre azt a választ nyertem, mit már sejtettem is, hogy az aranyos csingilingivel díszített, rövid mellényes, de szimpatikus arcu nő nem más, mint a hírhedt Dobzszanski Adolfnak Vjera nevű hajadon szép leánya, ki Oroszországból, hol édes nővérénél, Bugyilovics egyetemi tanárnénál tartózkodik, pár napra csertészi

birtokukra, hol bölesője ringott, egy kis zamatos magyar levegő szivhatása végett lerándult. A kedves leányzó, bár atyja a legprecizzebbül beszéli a magyar nyelvet, többi testvéreivel együtt a legeskelebb magyar nevelésben sem részesült, mennyiben az atyai háznál a magyar szó szigoruan el van tiltva s társalgási nyelvéül az orosz, vagy pedig a német szó járja. Nem esoda hát, ha a bájos Dobzszanski Vjera hazája édes nyelvét tán csak hirtől ösméri. De hiába! „Kibuvik a szeg a zsákból.“ Mikor a jó zenekar a lelkesítő magyar csárdást ráhuzta, a széles kedvű párok között éppen az orosz toaletbe kényszeredett hölgy volt az, aki valódi magyar tüzzel és animával járta az atyja által „czigánytánc“-nak csufolt csárdást. Valjon mit szölt volna mindehhez a „kedves papa“ ha látja leányának ily rohamos elmagyarosodását? A helyszínén bizonyára csak ennyit: „Et tu mea filia Vjera!“

Érzelni maradandóbb emlék. Néh. Bukovinszky József dr. a negyvenes éveken Zemplén vármegye közkörházának nagyhírű orvosa, a ki f. évi július hó 6-án hunyt el Budapesten, 90.000 frnyi vagyont legnagyobb részben emberbaráti cselokra hagyományozta. Zemplén vármegyéről 10.000 frtal emlekezett meg és pedig: 1. a s.-a.-ujhelyi r. k. egyháznak hagyott 100 frtot; 2. a s.-a.-ujhelyi r. k. egyháznál alkalmazott segédlelkészek fizetésének javítása 500 frtot; 3. s.-a.-ujhelyi r. k. és ref. elaggott szegények részére 400 frtot; 4. a vármegyei közkörháznak egy ágy alapítványául 4000 frtot; 5. Egy zemplénvármegyebeli jó erkölésű és szorgalmas keresztény tanuló ifjunak kiképzetésére 300 frtot. Végre nagy értéket képviselő könyvtárát a vármegye közkörházának adományozta. A nemessziv emberbarátot isten megáldja halóporában.

Hitbizomány. Jósika Lajos bárónak Ó Fel-sége megengedte, hogy a vármegyeenk területén lévő szep vagyonaöböl elsöszültségi hitbizományt alapíthasson.

Tüz. Jeszenö községben f. hó 11-én tizenkilenc lakóház a melléképületekkel együtt leégett. A csapás elviselhetetlen súlylyal nehezedik a kárvallott szegény lakosságra.

Közgazdaság.

„Azienda.“ osztrák-francia elemi- és baleset-biztosító-társaság. E társulat mult hó 8-án ö Kegyel-messége Poninski Calixt herceg elnöklete alatt tartott IV. rendes közgyűlésén, Sienkiewicz D. igazgató beszámolt az 1886. évről. A beszámoló jelentés constátálja, hogy a lefolyt év üzleti eredménye minden irányban igen kedvező volt és kiemeli, hogy különösen a tüzbiztosítási ágazat ügyfeleinek száma igen öröndetesen megnövekedett. A díjbevétel a lefolyt évben tüzbiztosításért 2,448,096 frt 54 kr., jégbiztosításért 626,130 frt 18 kr., és szállítási biztosításért 424,882 frt 09 kr. tett ki. Az öszbevetel a tartalékok hozzászámítása mellett 4,578,779 frt 67 krra rügött fel. Ezzel szemben kitesznek a kiadások, kárfizetések — szontbiztosítások — stb. a tüzostályban 2,358,247 frt 20 krt. a jégbiztosítási osztályban 60,615 frt 97 krt. a szállítási osztályban 348,162 frt 47 krt. Az ö végén az öszes tartalékok, a részvénytöktöl eltekintv 1,273,486 frt 68 krt tesznek ki. — A tiszta nyere mény összege 101,642 frt 76 kr., melyből az alap-szabályszerű javadalmazások levonása után 9 százaléknyi osztalék fizettetik ki.

Felelős szerkesztő és kiadó: **Hedry Bertalan.**

Árverési hirdetmény.

Alólított kir. végrehajtó ezennel közhír teszi, miként az eperjesi kir. járásbíró-ágnak 1887. évi 2382. sz. végzése folyamán Friedman Géza javára, Neuman Samu és neje Sali ellen 400 frt és járadék erejéig elrendelt végrehajtás foganatosítása alkalmával bíróság lefoglalt és 583 frt 20 krra becsült férfi és gyermekruha készletből álló ingóságok az eperjesi kir. járásbíró-ágnak 2896. számu végzéséhez képest f. évi augusztus hó 29-én és szükség esetén következő napjain mindenkor d. e. 9 óraker nyilvános árverés útján becsáron alól is elfognak adatni.

Eperjesen, 1887. augusztus hó 16-án,

Prescsák J.
kir. vghajtó.

Árverési hirdetmény kivonata.

A kis-szebeni kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy az eperjesi népbank végrehajtónak néhai Viesenberger Engländer Náni végrehajtást szenvedő elleni 1560 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kis-szebeni kir. bíróság területén levő Héthárs határában fekvő, a héthársi 169. szíjtkvben foglalt. A. I. 1-2. és 1-16. hrsz. lakóház épületek, rét, szántóföldekből álló ingatlanból néhai Viesenberger Engländer Náni hagyatékának 1/3 részét képező hányada, a 1308 frnyi kikiáltási árban 364,887. tkvsz. végzéssel már is megálapított árverési feltételek mellett az 1887. évi szeptember hó 27-ik napja d. e. 10 órájaker Héthárs község városánál megtartandó nyilvános végrehajtási árverésen a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 130 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 14. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 6. §-ában jelzett övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy, az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értel. a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság tkvi hatósága Kis-Szebenben, 1887. évi július hó 1-én.

Martényi Ferencz

kir. jbró.

A köszvény és orsz ellen ajánlott számos haziszerke között még is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos-szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes megnyugvással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garrral feldicsért más gyógyszerkeket próbált meg, megint csak a rég jónak bizonyult Pain-Expellerhez tért vissza. Epen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a csúszos fájdalmak, tag-szakgatások stb., mint a fő-, fog- és hátfájás, oldalnyalások stb. a Pain-Expellerrel eszközt bedörzsölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 1.20 olso ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felől kezeskedik, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utánzatoktól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony“-jellel ellátott Pain-Expellerrel fogadjuk el mint valódit. Központi-raktár: Gyógyszertár az arany orszlanhoz Prágában, Niklasplatz 7. Kapható a legelsőbb orvos-szertárban.)

Kapható Eperjesen: O-zvald D. Galotsik J. Holenia L., Linkesch K., Kozma L., Isépy Gy., Bohrandt J. W., és Korn Vilmos uraknál.

Scholz F. magán-almgymnasia
s előkészítő tanfolyama a középiskolákhoz,
engedélyezve a cs. kir. vallás- és közoktatásügyi minisztr. részéről 1885. évi 5103. m. rendeletével; kapcsolatosan egy Pensionatussal.
GRAZ, Salzamtsgasse Nr. 4.
Programmok ingyen és bérmentve.

Eladó
egy egész jó karban lévő, több éven át működésben volt 4 lóerejű járgányos **Hofherr-féle cséplőgép** tisztítóval és zsákolóval (pater noster) ellátva,

Krieger József
gergelaki földbirtokosnál.

Valódi csak ezen védjegy alatt
Dr. LEIBER tanár
idegerősítő gyógyitála

bármely, még a legmakaosabb ideg-bajoknak tartós, gyökeres és biztos gyógyítására. Minden gyógyeségi állapotok, sápkór, szívzörögés, fejfájás, fejköszvény, szívdobogás, gyomorhaj, emésztési zavarok stb. tartós meggyógyítása.

Az idegerősítő gyógyittal, mind az 5 világrész legnemesebb növényeiből, az orvosi tudomány legújabb tapasztalatai alapján egy elsőrangú szaktekintély által összealkottatva, ennek következtében teljes biztosítékot is nyújt a fentebbi bajok megszüntetése tekintetében. Minden bővebb tudnivalót elmond a minden üveghez mellékelt körlevél. Ár 1/2 üvegnek 2 frt, egész üveg 3 frt 50 kr., a díj beküldése vagy utánvét mellett.
Főraktár: Fanta Miksa gyógyász. Gyógyszertár az egyszarvuhoz Prágában. Raktár: Korn gyógyoszeresznél.

LIPPMANN
KARLSBADI
PEZSŐGÓPÓRA

Legjobb hashajtó.

Emésztést előmozdító! Vértisztító!
Kellemes, kényelmes és olcsó pótlója az ásványvizeknek és legtöbbször ártalmas labdacoknak stb.
Kapható mindenütt a gyógyosztárakban. Nagyban a gyógyfűszer- és ásványvíz üzletekben.
Csak akkor valódi, ha minden adag Lippmann védjegyet viseli.
Központi szétküldés: 5
LIPPMANN gyógyosztára KARLSBAD.

Kapható mindenütt a gyógyosztárakban. Nagyban a gyógyfűszer- és ásványvíz üzletekben. Csak akkor valódi, ha minden adag Lippmann védjegyet viseli. Központi szétküldés: Lippmann gyógyosztára Karlsbad. Kapható továbbá: Eperjesen, Bártfán, Felkán, Kassán, Kropachon, Krynicán, Sátoralja-Ujhelyen, Ungváron stb. gyógyosztárakban.

En Csillag Anna,

185 etm. hosszú óriási Loreley-hajammal, melyet az általam föltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövekedést és erősíti a hajbort, uraknál elősegít egy teljes erős szakállnövekedést, rövid ideig való használat után a hajnak valamint a szakállnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megővja korai őszüléstől a legmagasabb korig. Egy köcsög ára 50 kr., 1 fit, 2 frt. Postával küldés napoként a pénz előleges beküldése vagy postautánvételt mellett az egész világba.

CSILLAG és TÁRSA,
BUDAPEST,
király-utca 26-ik szám.

Farbige und schwarzeidene Grenadines 95 kr. per Meter
bis fl. 9.15 (in 10 verschiedenen Qualitäten) versendet in einzelnen Roben und Stücken zollfrei ins Haus das Seidenfabrik-Depot G. Henneberg (k. u. k. Hofliefer.) in Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Weisse und crème seidene Faille Française, Surah, Satin mervelleux, Damaste, Rippe, Taffete und Atlasse 75 kr. per Meter
bis fl. 10.65 verf. in einzelnen Roben und Stücken zollfrei ins Haus das Seidenfabrik-Depot G. Henneberg (k. u. k. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Minden tyukszem, borkeményedés és szemüles legrovidebb idő alatt biztosan és fájdalom nélkül eltávolítottatik a poseni vörös gyógyosztár hírneves, egyedül valódi Radlauer-féle tyukszem-szere egyszerű beecsetelése által.
Egy doboz üveggel és ecsettel 50 kr.
Göldene Medallien (1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890)

Védjegy.
Kapható Eperjesen Schmidt K. gyógyoszeresznél.

Sorvetőgépek

legenylenetesebb magvetésre kaphatók a legnagyobb választékkal és a legszolidabb kiállításban igen olcsó árakon 150 fttól kezdve felfelé

Egyetemes-Ekék

egész vasból és aczélból, sokkal tartósabb mint fagerelyvel és fa kerekkel bírók, következő olcsó árakon szállítatnak:

3-7"	mélysegre, körülb.	90 kgr.	melyek 33 frt
4-8"	"	95 "	" 35 "
6-10"	"	100 "	" 37 "

Ekekész nélkül minden eke 2 fttal olcsóbb, szállítási taligák az útak és ekék megkímélésére 6 frt.

Képes árjegyzék ingyen és franco
Umrath és Tsa

mezőgazdasági gépgyárában
PRÁGA-BUBNÁN.

Főraktár Magyarország részére:
Budapesten, vácozi körut 60. szám.
Képes katalógusok ingyen és bérmentve.

Legnagyobb megtakarítás

Nem kell úgynok sem utazó. Utánzóktól ovjuk a közönséget!

Érhet el, ki fűszerkészletét, esemegéket stb. tőlünk rendel. A legelső kísérlet alkalmával meggyőződhetni árunk kitűnőségéről; minden risiko nélkül, mert a ki nem elégitő árakat vagy kieserődjük, vagy a pénz visszaadjuk. Ez kétségtelen bizonyítéka a realitásnak. **Uj!** Kávé-ingredencia 4 dekát ingyen, elégséges 5 kilo kávéhoz, mialtal a legolcsóbb kávéfaj a legelvezhetőbb lesz.

5 kgr. afr. moeca 3.60	2 kgr. zsenge caviár 4.05
5 " gyógyong moeca, erős 4.20	4 liter I-a Jamaica-rum 4.-
5 " cuba, finom, zöld 4.30	4 " finom öreg Pale-Cognac 7.30
5 " arany jáva, aromatikus 5.30	5 kilo finom Matjes-hering 2.55
5 " gyógyong-kávé zöld, finom 5.75	5 " zsiros hering, finom, körülb.
5 " arab moeca legnemesebb 5.90	belől 40 darab 1.75
Thea, legújabb termés fin. esom.	5 " alma aszalt 1.95
1 kgr. Couchong 2.50	ládánként, 240 db 1 kl. 1.45
1 " Souchong 3.50	240 db 2 kl. 2.40
1 " Rizs, kitűnően fő 1.15	Sprotten kisebb, 4 1/2 kg. 2.45
5 " hordó „Perona-sardinia” 1.70	Zátonyhal nagy 4 1/2 kg. 2.80
5 " marin. hering 2.10	Tóke halak, legnagyobbak 3.05
5 " első minőségű csik, vastag db 3.85	Minden portmentes, semmi utánvételi költség
8 doboz tengeri rak, legfinomabb 1 font 4.15	

Terjedelmes cikkeket magában foglaló árjegyzék ingyen és portmentesen.
Stückrath & Comp.
Hamburger, Waaren-Versand Hamburg.

Ettlinger & Co. Kávécsesemegék
Első megrendelési forrás. egyenest Hamburgból.
Rég idők óta fennálló jó híré a Püesarnokunk portmentesen szállít (a vámdíj itt be nem számítatik) vámentesen, a legjobb kipróbált árakat, utánvételt vagy készpénzfizetés mellett a következő olcsó árak mellett.

Kávé, pörköletlen, finom, minden fajú, 5 kilos zsákokban.	Kiel. Sprotten, idényesemegé zsiros, aranyszaga, ládában ca 240 db, portment. 1 láda 1.55, 2 láda 2.05	Legolcsóbb árúk. Realis kiszolgalat.
Nr. 0 frt 4.80	Nr. 1 frt 5.25	Grus-thea Ko. frt 1.70
Nr. 4 frt 6.25	Nr. 2 frt 5.60	Congo ff. Ko. frt 2.60
Nr. 11 frt 6.90	Nr. 3 frt 5.85	Souchong extra " 3.70
Haff-Misch. 2 Sort. p. 5 K. n. Wahl.	Nr. 5 frt 6.80	Császarmelange " 4.20
	Nr. 7 frt 6.65	Ram Cuba ff. pr. 4 lit. hordóeska " 3.30
	Nr. 13 frt 7.25	Jamaika extrf. pr. 4 lit. hordóeska " 4.20
	Nr. 15 frt 6.65	Arrae de Goa extrf. p. 4 Lfs. frt 4.70 és " 4.00
	Nr. 16 frt 8.30	Zátonyhal la izlandi, uj aru, csomagban 4 1/2 kilo " tartalommal frt 2.70 és 2.40
		Caviar uj sózva, izlése, hordókban 1 kl. tartalommal. " frt 2.50
		2 kl. frt 4.15
		Táblarizs finom 5 kilo frt 1.25 és külön frt 1.40
		Tapioca-Sago " " " " 5 kilo " 2.25
		Matjes-hering ff pr. Frs. ca. 30 db tart. " 2.05
		Makrelek friss 8 doboz 5 kilo " 4.05

Égett kávé glacirozott.
Kávé Pergament-Jute zsákokban, 1/2 éven felül tartós Ko. 4 1/2 netto á frt 6.45 á frt 6.80, á frt 7.25. á frt 7.55, á frt 7.95. á frt 8.45. stb. Kávé mustrák, 10 kr. beküldése mellett fajnként.
Felhasználjuk ezen alkalmat, hogy ez uton is köszönetet mondjunk mindazon elismerésekért melyben az ismételt megrendelések alkalmával részesítettünk.
Megbízásokat a legkisebb községekben is adunk.
Nagy árjegyzékünket s a vámtarifát kívántraingyen küldjük.
Bizalommal fordulhat mindenki nagy raktárunkhoz.
Ettlinger & Co., Weitpostversand Hamburg.